

Dusnieuws is een uitgave van anarchistisch collectief EuroDusnie uit Leiden. Nummer 28, uitgave mei-juni 2001.

MOEDER ALLER TOPPEN IN QUEBEC

Van 20 - 22 april werd in de Canadese stad Quebec de FTAA-top (*) gehouden, waar de 34 landen van het Amerikaanse continent (alleen Cuba mocht niet meedoen) plannen maakten om zich in het jaar 2005 in één grote vrijhandelszone te storten. Een breed geschakeerde, en gelukkig allerminst eensgezinde, tegenbeweging greep de top aan om duidelijk te maken wat er mis is met neoliberale politieke besluiten die naar het snit van de grote zakenjongens gesneden zijn. Wat er vervolgens in Quebec gebeurde zal de lezer van Dusnieuws wellicht enigszins bekend zijn (al zal dat niet met behulp van de commerciële media in Nederland gebeurd zijn, want die hebben er naar verluidt nauwelijks over bericht) en kan onmogelijk uitgebreid op deze pagina uit de doeken gedaan worden. Om kort te zijn; twee tegentoppen (met 87 workshops), 4 kilometer hek, 4709 traangasgranaten (in twee dagen tijd!), 463 arrestaties en naar schatting 60.000 demonstranten later maakten de regeringsleiders bekend dat ze eruit waren en dat de tegenstanders naar de hel konden lopen. De 900 pagina's van het akkoord dat in de loop van de komende paar jaar vervolmaakt zal moeten worden, zijn weliswaar nog geheim, maar het zal - zoals iedereen al wist - een soort tweede NAFTA worden. Vrijheid voor

Free Trade Area of America

investeers en grote bedrijven, en de rest mag hopen dat te overleven.

Ondertussen is, door de inspanningen van de demonstranten, de sfeer in Canada echter danig verpest. FTAA of (op z'n Frans, want dat spreken ze in Quebec) ZLEA is voor velen een zeer vies woord geworden. Kritische groepen en vakbonden in de rest van het continent zijn door de protestacties ook flink gesterkt. Ze weten dat niemand meer kan beweren dat ze maar een klein groepje gekken zijn. En op de grote tegentop zijn netwerken gesmeed tussen kritische groepen uit veel verschillende landen

OP DE BRES TEGEN PRIVATISERING VAN HET SPOOR

Op zondag 22 april jl. vond in Amsterdam de eerste ledenvergadering plaats van het NS-Reizigers Collectief (NSRC). Het collectief telt inmiddels zo'n 400 leden. Het NSRC heeft besloten een vereniging op te richten. Dit stelt haar onder meer in de gelegenheid tijdens rechtzaken, zoals die van 'reizigersorganisatie' ROVER en de Consumentenbond tegen NS-Personeelscollectieven haar zegje te doen. Het is de bedoeling het NSRC uit te bouwen tot een vereniging met plaatselijke afdelingen overal in het land. Deze dienen als publiek aanspreekpunt en organisatorische verzamelpaats voor de vele reizigers die net als een groot deel van het NS personeel tegen privatisering van het spoor zijn.

Het NSRC organiseert binnenkort een landelijke discussie-bijeenkomst over de (ervaringen met) privatisering van spoorwegen en wil dan ook spoorwegpersoneel uit Groot-Brittannië uitnodigen. Daar is het spoor al geprivatiseerd en veranderd in een dure puinhoop. Daarnaast nam men zich tijdens de oprichtings-bijeenkomst voor om plaatselijke informatie-bijeenkomsten met reizigers en NS-personeel te organiseren maar daarvan is tot nu toe niets terecht gekomen.

Als laatste is er een actiegroepje gevormd dat op zaterdag 9 juni, de dag voordat de veelbesproken 'procesvereenvoudiging' in werking gaat, in Utrecht een landelijke reizigersdemonstratie tegen privatisering van de NS voorbereidt. Wie wil meehelpen met de voorbereiding van deze demonstratie, bel dan met het onderstaande telefoonnummer of stuur een mail naar nsreizigersinactie@yahoo.uk.com

Zoals menigeen bekend zal zijn, is er ondertussen een "akkoord" gesloten tussen de NS, de Ondernemingsraad

Zaterdag 9 juni 14:00 demonstratie in Utrecht verzamelen trefpunt Centraal Station

en de vakbonden. Dit akkoord is inmiddels aan de ledenvergaderingen van de FNV-bond voorgelegd en met 116 tegen 106 stemmen verworpen. Er staat namelijk niets nieuws in en er zijn alleen intenties afgesproken. Wel hebben de bonden zich neergelegd bij de invoering van het nieuwe dienstrooster per 10 juni. De Ondernemingsraad mag vervolgens proberen een alternatief rooster te maken. Als de NS dat niet accepteert, wordt het voorgelegd aan een arbitrage-commissie onder leiding van een door minister Netelenbos aangewezen voorzitter.

Het NS-personeel komt na 10 juni nog verder in de knel doordat het huidige personeelstekort met 200-250 mensen toeneemt. Het ziekteverzuim is op dit moment al absurd hoog: 40 procent! En er is op dit moment al geen mogelijkheid voor het personeel om verlofdagen op te nemen. Bovendien zal detachering (al dan niet verplicht verblijf van meerdere dagen op een "vreemde" standplaats in een hotel) nog verder toenemen. Voor de reiziger betekent 10 juni dat de eerste en laatste trein op bepaalde trajecten zal vervallen. Ook zullen op delen van lijnen bussen in plaats van treinen worden ingezet.

Dat komt allemaal nog bij de al bestaande problemen: onveiligheid op en rond de stations, sluiten van loketten, afschaffen van het avondretour, regelmatige vertragingen, onverantwoord volle treinen, te weinig onderhoud aan treinstellen, rails, seinen en wissels, waardoor "engelse toestanden" hier niet zijn uit te sluiten. En dat heeft weer alles te maken met de

De regeringsleiders die zich verschanst hadden achter een muur van staal en beton en daarna de demonstranten vergassen lieten, zagen er zacht gezegd niet best uit. Uiteraard deed een groot deel van de media z'n best om hen af te schilderen als hardwerkende mannen (er zat één vrouw tussen) die hun best voor de mensheid doen, en de demonstranten als ongeïnformeerde relschoppers. Maar het contrast tussen de cynische bende binnen de 'Muur' en de vrolijke en veelkleurige massa daarbuiten was te groot en de tegenstanders straalden teveel kracht uit. Zelfs als media en politici bewust net wilden doen alsof de tegenstanders niet bestonden, lukte dat niet. Bij de slotconferentie hadden de regeringsleiders het tussen de regels door nergens anders over, in een schutterij poging om zich alsnog wat legitimering te bezorgen. De grootste dijkentjeter was wel de verzekering van de Argentijnse president De La Rúa dat de vervolgtop (in Argentinië) "zonder hekken plaats zal vinden". Dat zullen dan zeker tanks en loopgraven worden...

lees verder op pagina 3

privatisering van de Spoorwegen, die een openbare nutsvoorziening zijn. Kortom, voldoende redenen voor actie!

Voor meer informatie en lid worden neem je contact op met het NS-reizigerscollectief, woordvoerder: Jeroen Zonneveld, Azarplein 165, 1019 PC Amsterdam.
Telefoon: 020 - 419 3806 of mobiel: 06 - 29 557 681.
Email kan naar: ns-reizigerscollectief@planet.nl
Het webadres is: http://www.geocities.com/ns_reizigerscollectief/index.htm

DUSNIEUWS

NGO CAMPAGNE QATAR

KLIMAAT EN ANTIKAPITALISME

ORANJE ONDER!

TOPHOP ZOMER!

SCHURKENSTATEN

FABEL DISCUSSIE

PEOPLES GLOBAL ACTION

TESTEN OP DIEREN

VOORBIJ HET IDEOLOGISCHE GETTO

[HTTP://EURODUSNIE.NL](http://eurodusnie.nl)

Dusnieuws wordt uitgegeven door het anarchistisch collectief EuroDusnie.

Hoofdkantoor in Vrijplaats Boerhaavelaan, nummer 345, dagelijks geopend van in elk geval 14.00 tot 17.00 uur.

weggeefwinkel, Hooglandsekerkgracht 4, geopend op donderdag en vrijdag van 14.00 tot 17.00 uur en zaterdag van 11.00 tot 17.00 uur.

Telefoon: 071 5136955

Email: weggeefwinkel@squat.net

Eetcafé Las Vegas, Koppenhinksteeg 2b en 2c, open op woensdag van 18.00 tot 20.00 uur, aansluitend bar tot 23.00.

zaterdagcafé, iedere zaterdagmiddag van 12:00 tot 17:00

Telefoon: 071 5136955

Voko/infowinkel Tegengif, geopend op woensdag van 18:00 tot 20:30 en zaterdag van 14:00 tot 17:00, Koppenhinksteeg 2c.

Correspondentie naar Dusnieuws:

Redactie Dusnieuws
Postbus 2228
2301 CE LEIDEN

tel/fax: (071) 5173019

E-mail: eurodusnie@squat.net

Homepage: <http://www.eurodusnie.nl>

Drukkerij: Mostert & van Onden!
Langegracht 61, 2312 NW Leiden

Oplage: 1000 stuks

Giro-nr: 3184679 Eurodusnie - Dusnieuws
Postbus 2228, Leiden.
o.v.v. Dusnieuws

Abonnementen: Dusnieuws is en blijft gratis.

Voor de productie van het blad zijn wij echter afhankelijk van donateurs. Als richtlijn vragen we je voor vijf nummers een tientje maar je mag natuurlijk ook meer storten. Vermeld op je overschrijving je adres, anders wordt opsturen een probleem.

Laat ook weten hoeveel exemplaren je wil ontvangen. Wij hopen dat je extra exemplaren op openbare plaatsen neerlegt. Kun je echt geen cent missen dan sturen we je de Dusnieuws gratis op. Dusnieuws is te vinden in de meeste alternatieve boekwinkels en informatiecentra. Je kunt je ook op de digitale versie abonneren door ons een mailtje te sturen, je wordt dan indien gewenst ook regelmatig op de hoogte gehouden van de EuroDusnie activiteiten.

De redactie heeft altijd interesse in ingezonden artikelen als ze maar niet beginnen met de diktatuur van de vrije markt, maar wel als er minstens drie keer het woord wereldrevolutie in voorkomt. Stukjes gewoon zonder lay-out grappen in platte tekst mailen of uitgeprint opsturen naar bovenstaand adres. Dusnieuws is copy-right vrij dus neem over wat je wil.

De deadline voor Dusnieuws nummer 29 is zondag 17 juni 2001

Alle artikelen in Dusnieuws worden geschreven op persoonlijke titel.

De vorige Dusnieuws verscheen eind maart. Eerst dus maar weer een opsomming van redenen voor het te laat verschijnen van dit nummer. Het weer was tijdenlang te slecht, waardoor we het te koud kregen in het kantoor en niet konden werken. Daarnaast moesten schrijvers en redactie wekenlang bijkomen van het vierjarig bestaansfeest van EuroDusnie. Later hebben verschillende mensen dagenlang depressief op bed gelegen als gevolg van de huwelijksaankondiging van W.A. en de mkz-achtige oranjehysterie rond Koninginnedag. Toen kreeg onze drukker last van stress en daarna werd het te warm, waardoor de temperatuur te hoog werd in het kantoor en we niet konden werken. Inmiddels zijn er zoveel stukken binnen dat ze er niet allemaal inpassen. De eurocorner vind je daarom niet in deze uitgave, maar zal meedogenloos terugslaan in nr. 29.

In het kort wat zaken die in en rond Eurodusnie gebeurd zijn. Een gemeentelijke commissie heeft vrijwel unaniem de bouwplannen voor de Koppenhinksteeg (locatie van o.a. de Weggeefwinkel en Las Vegas eetcafé) goedgekeurd. Dit was natuurlijk vervelend nieuws. Nogal hilarisch was dat de verantwoordelijke wethouder, dhr. Hillebrand, als "alternatief" pand een microscopisch klein bouwseel aanbod aan de Lammermarkt, waar zowel De Fabel van de Illegal als De Weggeefwinkel ingepropt zouden moeten worden. Nadat de leden van beide collectieven waren uitgelachen over dit aanbod probeerden we het te vinden, maar waarschijnlijk zijn we er toen per ongeluk overheen gefietst. De Vereniging Vrienden Vrijplaats Koppenhinksteeg (VVK) gaat gewoon door met het strijden voor het behoud van de steeg voor alle groepen die er gebruik van maken. Het goede nieuws is dat welingelichte bronnen melden dat de bouwactiviteiten nog minimaal een jaar op zich laten wachten en over de gemeenteraadsverkiezingen heen worden getild. De gemeente wordt inmiddels zenuwachtig want de VVK heeft bedreigd met het organiseren van een referendum over de Vrijplaats Koppenhinksteeg.

Het thema vrijplaatsen kwam ook terug tijdens het vierjarig bestaansfeest van Eurodusnie. Er was een discussie over vrijplaatsen als landelijk fenomeen, waarvan een prima verslag heeft gestaan in het voorlaatste nummer van Ravage. Er was ook nog een forumdiscussie over Vrijplaatsen in Leiden; hierbij kwamen raadsleden van Groenlinks en de PvdA met het verwijt aan de groepen in de Koppenhinksteeg dat ze jarenlang te BRAAF waren geweest door te weinig te lobbyen voor hun zaak. Het is ook nooit goed. Als je teveel lobbyt (lobbyt? lobbyt?) ben je een salonanarchist, als je helemaal niet lobbyt en enkel met stenen gooit ben je een chaoot. Het vierjarig bestaansfeest was verder een gezellige boel, met veel leuke muziek, drankjes etc. het bekende verhaal. Een interessant nieuwtje is dat Eurodusnie zich erover beraadt het Europees 'convenorschap' van PGA (People's Global Action) over te nemen van Ya Basta in Italië. Dit houdt minimaal in dat Eurodusnie zich in moet zetten voor een goede communicatie tussen bij PGA aangesloten anti-kapitalistische groepen in Europa, en een Europese conferentie moet organiseren. Dit zijn allemaal geen geringe zaken. In de volgende Dusnieuws laten we jullie weten wat we besloten hebben. Nog wat korte berichten. Er was in Leiden nog een leuke lawaai-actie bij het bezoek van Bea en de Turkse president Sezer. Volgens een lokaal blaadje hield de smeris zelfs pepperspray achter de hand! Wellicht kan de politie dat in het vervolg even aan ons melden, dan nemen wij emmers water mee. Voor de achttiende keer is het beeldje ter ere van de Indië veteranen weer eens beklad. Eén van de beeldjes is nog steeds half doorgezaagd. Verder meldt de lokale anarchistische radiopraat Koekoeroe dat hun zender tijdelijk defect is en de trouwe luisteraars hun programma's even moeten missen...het is dus niet zo dat Koekoeroe er net als Rataplan mee is opgehouden! Tot slot nog een oproep aan de smeris van Breda: wat een lage strek om stiekem wat protestborden te ontvreemden van een eurodusniër bij de europadag in Breda. Dit waren mooie, recyclebare protestborden. Stuur die dingen dus onmiddellijk terug naar onze postbus, stelletje dieven!

EURODUSNIE ZOEKT JOU!

EuroDusnie is een Leids collectief dat zich op zowel lokaal, landelijk als internationaal niveau inzet voor een grenzeloze en rechtvaardige wereld. Wat ons betreft is dat een wereld waarin mensen op gelijkwaardige en solidaire basis met elkaar samenleven. In zo'n wereld is geen plaats voor racisme, fascisme, seksisme en kapitalisme. In de zes EuroDusnie projecten wordt actie gevoerd, tegen-informatie versprekt en aan basisdemocratische alternatieven gebouwd. Het collectief werkt binnen de sociale beweging samen met een groot aantal andere basisdemocratische initiatieven. De mensen achter deze projecten zijn scholieren, studenten, werknemers, baanlozen, asielzoekers en gepensioneerden. In een tijd van tempobeurzen, en minimale werkloosheid, maar ook omdat we ambitieus zijn zouden wij graag onze geleerden versterkt zien met nieuwe enthousiaste collega revolutionairen. Die mogen wat ons betreft ook van buiten Leiden komen, als ze maar oprecht, gedreven en enthousiast zijn en, niet te vergeten, achter de uitgangspunten en doelstellingen van het EuroDusnie-collectief staan (zie daarvoor de website: eurodusnie.nl). Je kan geen lid van EuroDusnie worden, wel meedoen. Je kunt kiezen uit de volgende projecten.

Eetcafé Las Vegas: Eetcafé (bio/vega), kookt iedere woensdag voor 100 mensen.
Taken: (helpen) koken, hakken, roeren en bardiensten.

Dusnieuws: Zes wekelijks (gratis) blad.
Artikelen schrijven, corrigeren en lay-out, verzending, vouwen, postzegels likken enz.

Zwarte Sterren: Concertgroep
Taken: Organiseert concerten, theater, info-avonden, films etc.

zaterdagcafé: Zaterdagcafé
Taken: Vegaburgers bakken, koffie zetten, en met mensen kletsen.

Weggeefwinkel: De Weggeefwinkel is drie dagen per week open.
Taken: Spullen innemen en weggeven

Tegengif: Boekwinkeltje annex biologische voedselcoöperatie, is geopend op woensdagavond en zaterdagmiddag.
Taken: Inkoop/verkoop

Acties: Ook wanneer je wilt meedoen met het organiseren van en deelnemen aan acties kun je met ons contact opnemen.

HTML ers voor de eurodusniewebsite.

Behalve de specifieke projecttaken die hierboven staan omschreven moet je ook rekening houden met een drie wekelijkse organisatievergadering.

Voor verdere informatie kun je contact opnemen met:
EuroDusnie, Postbus 2288, 2301 CE Leiden, tel. 0715173019, email: eurodusnie@squat.net

MOEDER ALLER TOPPEN IN QUEBEC (VERVOLG PAGINA 1)

'Quebec' was een groot succes, als je het van de kant van de tegenstanders bekijkt, maar dat is het allerminst vanzelf geworden. Natuurlijk hebben dit soort evenementen het tij mee, maar ze zijn ook het resultaat van hard werken (en slim denken) door heel veel mensen. Als je bedenkt dat de autoriteiten meer dan gealarmeerd waren nadat "Seattle" en andere toppen succesvol verstoord werden door demonstranten, is de prestatie nog groter. Een van de meest opmerkelijke en hoopgevende feiten van Quebec is dat er zo ontzettend veel mensen op zijn komen dagen om te protesteren. Er werd namelijk alles aan gedaan om een ongekende angst te zaaien, waar de media geheel vrijwillig gretig aan mee. In de weken vóór de top werd voortdurend gesproken over het feit dat er hordes nietsontziende anarhisten zouden komen en dat de politie op alles voorbereid zou zijn. Toppunt was wel de door alle commerciële media verslagen oefeningen om een terroristische aanslag met het zenuwgas sarin de baas te worden. Bovendien werd er alles aan gedaan om demonstranten van buiten Canada te weren (De grens met de VS ligt maar op een paar uur rijden van Quebec-stad). Dat er desondanks tenminste 7000 'militante' demonstranten en naar schatting tenminste 50.000 'gewone' zijn gekomen, terwijl duidelijk was dat de politie de beest uit zou gaan hangen, is een fucking miracle!

'DEMONSTRANTEN WELKOM'

Persoonlijk vond ik het een minstens even groot wonder dat de lokale bevolking zo op hand van de demonstranten was, en dat ook bleef nadat de stad in wolken traangas ondergedompeld werd. De bewoners hadden echt enorm veel last van de top en de confrontaties, maar nergens ontstond een tegen de demonstranten gerichte stemming, en als je in de bus zat werd je vriendelijk door ouwe damejies op je arm geklopt als je uitsapte nadat ze uitgelegd hadden waar je uit moest stappen en hoe je moest lopen om aan de protesten deel te nemen. Veel buurtbewoners kwamen de demonstranten te hulp door water en andere zaken te geven. Veel winkels hadden ook een speciaal gemaakt posterje hangen waarop de demonstranten welkom geheten werden. En universiteiten en lycea boden alle ruimte aan demonstranten voor slaapplaatsen en vergaderingen en dergelijke. Verklaringen daarvoor moeten aan de ene kant gezocht worden in de nog steeds in (Frans-)Canada bestaande linkse politieke basisstructuren. In veel buurten zijn bewoners goed georganiseerd, en de door de staat gesubsidieerd infrastructuur is veelal in handen van linkse mensen, vakbonden hebben nog een echte achterban die het geen probleem vindt om ook een mening te hebben over ander zaken dan het directe eigenbelang, lid zijn van een vrouwenorganisatie is nog tamelijk gewoon, etcetera.

Voor een deel is dat terug te voeren op het verzet tegen de overheersing door de Engelstalige elite, maar ook in Engelstalig Canada valt dit fenomeen in mindere mate ook te bespeuren (wat weer voor een deel verklaarbaar is uit de weerstand tegen overheersing door de VS). Om een voorbeeld te noemen: de vakbond van postbodes voerde een intensieve voorlichtingscampagne om te protesteren tegen privatisering van de postrijen (waardoor bijvoorbeeld mensen op afgelegen plekken geen post meer bezorgd zouden krijgen), koppelde dit aan de vorming van de FTAA en mobiliseerde haar leden om naar Quebec te komen. Zie je dat in Nederland gebeuren? Maar een tweede verklaring voor de massale steun aan de demonstraties door de lokale bevolking, is dat de anti-FTAA-groepen veel tijd en moeite geïnvesteerd hadden in het inlichten van die bevolking over wat er gaande was en nog zou komen. Zowel over de FTAA-problematiek, als over de komende protesten en te verwachten repressie verschenen veel pamfletten, affiches en brochures, werden voorlichtingsbijeenkomsten gehouden in buurthuizen, etcetera. Buurtbewoners werden ook actief benaderd om een steentje bij te dragen met de campagne 'adopteer een actievoerder' (om onderdak te verlenen aan demonstranten). In de buurt St. Jean Baptiste was de wijkorganisatie ook lid van het radicale platform dat de directe acties organiseerde. Door dit alles werden de buurtbewoners niet overvallen door een rel waarvan ze op z'n best beide partijen niet lustten, maar waren ze goed geïnformeerd en hadden ze al van tevoren contact gehad met 'de actievoerders'. Misschien een les voor als er ooit nog eens iets dergelijks in Nederland plaats zal vinden? Al kun je je dan afvragen waar je de buurtorganisatie vandaan moet halen...

Een derde zeer verheugend fenomeen in Quebec (maar ik kan daar niet meer over uitweiden want mijn limiet aan woorden is bijna bereikt) is wat genoemd werd "diversity of tactics". Omdat duidelijk was dat er politiek-ideologisch zeer uiteenlopende groepen bijeen zouden komen, waarvan sommige dogmatisch gewelddoos, andere juist zeer militant, en weer andere

Waar kennen we dit ook al weer van?

die vonden dat je alleen moest demonstreren, was min of meer afgesproken dat niemand zijn wil op zou proberen te leggen, en dat men elkaar ook niet af zou vallen. Op enkele uitzonderingen na is dat ook zo gegaan. Terwijl op sommige plekken door actievoerders echt hard tegen de politie gevochten werd (wat lang niet voorgekomen is in Canada en de VS) waarbij zelfs molliës en katapults gebruikt werden, bleven duizenden minder-militante demonstranten opdringen naar de hekken (en evenzeer bestookt worden met traangas en ander geschut). En woordvoerders van groepen die alleen gedemonstreerd of workshops georganiseerd hadden, bleven voor de camera's de activisten ondersteunen.

Ook binnen de militante gelederen was ruimte gemaakt voor verschillende manieren van actievoeren, die elkaar toelereerden. Zo waren er op openbare vergaderingen afspraken gemaakt over verschillende 'kleuren' demonstraties, en zones waar die zich af zouden spelen. 'Groen' was gewelddoos en feestelijk, 'geel' ook gewelddoos maar met blokkades en andere directe acties, 'rood' was met alle gewenste middelen. Op deze manier kon iedereen meedoen, en was er genoeg duidelijkheid over je mede-demonstranten. Deze gedurfde aanpak heeft veel sympathie opgeleverd en minder militante mensen de kans geboden zich aan te sluiten bij de acties. De prijs die hiervoor betaald moet worden, is dat de demonstranten elkaar op de vingers moeten tikken als iemand zich niet aan de afspraken houdt. Maar wat het oplevert is dat ik voortaan met mijn kinderen en oma mee kan doen omdat weet dat ik niet tussen een stel doorgedraaide stenengooiers terecht zal komen. Of de politie je met rust laat is een ander verhaal, maar die zal ook geremd worden door het feit dat iedereen, pers inclusie, op de hoogte is van de afspraken.

Deze flexibiliteit was ook te bespeuren in de rest van het tegenprogramma. Zo was de officiële tegentop (people's summit) een tamelijk keurig gebeuren met

weinig activistische uitrusting, dat ook nog eens grotendeels besloten was. Het was bovendien georganiseerd door tal van zeer gematigde clubs, en had een half miljoen gulden subsidie van de stad ontvangen. Er was aanvankelijk veel kritiek op. Maar in plaats van te verzanden in een stellingenoorlog, zoals vaak in vergelijkbare situaties in Europa, werd er praktisch mee omgesprongen en ontstonden er twee parallelle tegenstructuren, die deels met elkaar samenwerkten. Een derde koepel, OQP, had weer alle ge/verschillen overboord gezet om puur praktisch de verzet- en demonstratie-infrastructuur te regelen. Op de website oqp2001.org is te zien hoe ver ze daarmee zijn gekomen. Tevens een mooi overzicht van wat er tegenwoordig allemaal nodig is om een beetje te kunnen demonstreren. En zo werd Quebec een nieuw hoogtepunt in de zich tegen de 'heersende macht' ontwikkelende beweging.

Vive le Quebec (libre)!

Kees

Websites:
www.quebec2001.net
www.cmaq.net
www.oqp2001.org
www.stopftaa.org
www.peoplesummit.org

*) FTAA: Free Trade Area of the Americas, of op z'n Frans: ZLEA: Zone de libre Exchange des Ameriques

(noot: Wil je een uitgebreid persoonlijk geïnterview van 'Quebec' stuur dan een briefje naar XminY Solidariteitsfonds, Keizersgracht 132, 1015 CW Amsterdam, tel 020-6279661, email: kh@xminy.nl, o.v.v. 'verslag Quebec')

KLIMAATVERANDERING EN DE HANDEL IN EMISSIERECHTEN

Een kenmerk van de huidige tijd is dat de meeste problemen die wij door het kapitalisme en de industrialisatie kennen, geïsoleerd van andere problemen benaderd worden. Alles wordt tot een technisch probleem gemaakt. Er is echter behoefte aan een holistische visie waarbij de mens en haar relatie tot de leefomgeving centraal staat. Een voorbeeld is klimaatverandering. Klimaatverandering heeft altijd al bestaan. Sinds ruim een eeuw wordt het duidelijk dat ook de mens dit proces beïnvloedt en niet zo'n klein beetje ook. De wetenschappers van het aan de VN verbonden Intergouvernemental Panel on Climate Change (IPCC) stelden hun voorspellingen in januari nog bij; door de uitstoot van broeikasgassen zal de gemiddelde temperatuur op aarde de komende 100 jaar tussen de 1,4 en 5,2 graden Celsius stijgen. Over de gevolgen van de voortdurende uitstoot van CO₂ en klimaatverandering bestaan evenmin weinig twijfels meer: grote gebieden verdrogen, landijs smelt, het aantal cyclonen en andere stormen neemt toe, buien verhevigen en het aantal overstromingen zal sterk toenemen. Miljoenen mensen worden hier het slachtoffer van. Het zijn de mensen in ontwikkelingslanden die het eerst met de gevolgen te maken krijgen en zij beschikken niet over mogelijkheden maatregelen te nemen zoals wij hier in Nederland nog wel kunnen.

Dus doen Westerse staten, sinds 1850 verantwoordelijk voor 85% van de totale uitstoot van broeikasgassen, er alles aan om dit probleem op te lossen. De uitstoot van CO₂, evenals van andere broeikasgassen, wordt aanzienlijk beperkt. De adviezen van de wetenschappers worden opgevolgd en binnen 25 jaar wordt de uitstoot met minimaal 80% gereduceerd. Om dit mogelijk te maken stapten men nu vast massaal over op duurzame energiebronnen als wind- en zonne-energie, goed en goedkoop openbaar vervoer wordt geïntroduceerd, mensen gaan minder consumeren. Kortom, duurzaamheid komt voorop te staan en economische groei is geen opzichzelfstaand doel meer. Dankzij radicale democratisering krijgen mensen meer betrokkenheid en invloed op hun leefomgeving, economie en maatschappij.

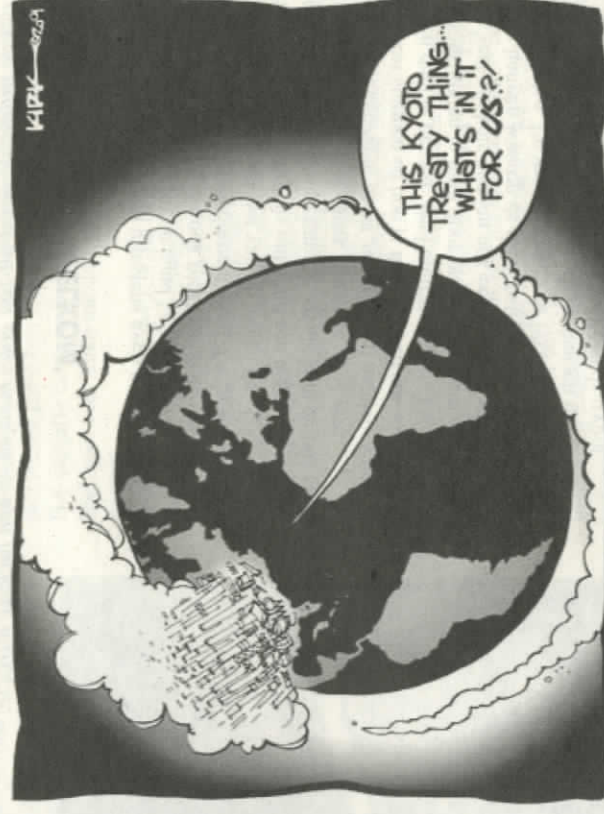
Was het maar waar. Westerse regeringen praten flink, maar deze zogenaamde ontwikkelde landen houden oplossingen tot nog toe zo veel mogelijk tegen. Niemand wil de eerste stap nemen en iedereen is als de dood meer te moeten doen dan een ander. Men gelooft heilig in technologische oplossingen en men heeft het idee dat er later wel goede en goedkope oplossingen 'op de markt komen'. De Verenigde Staten, goed voor een kwart van de mondiale CO₂ uitstoot, lieten inmiddels weten dat het Kyoto Protocol ontwikkelingslanden te veel zou ontzien. De Amerikaanse economie zou mede daarom schade ondervinden. De in 1997 moeizaam totstandgekomen 'eerste stap op de lange weg tegen klimaatverandering' kan volgens Bush de prullemand in. Tijdens CoP6 in november in Den Haag kon men al geen overeenstemming bereiken en binnenkort bespreken de Verenigde Naties in Zweden of het zin heeft om in juli in Bonn een CoP6.5 te houden.

Pronk, op het moment voorzitter van de onderhandelingen, lanceerde pas nog een compromisvoorstel. Om de VS tevreden te stellen, gaf hij hierin meer ruimte aan bosbouw. Groeiende vegetatie als bos, gras landbouwgrond en plankton haalt CO₂ uit de lucht. Het IPCC beschouwt deze zogenaamde sinks hooguit als een tijdelijke oplossing omdat de meeste CO₂ later vanzelf weer terug in de atmosfeer komt. Als sinks deel van het uiteindelijke verdrag gaan uitmaken, vormt het een erg geschikt middel voor sommige landen om onder de verplichtingen uit te komen. Daarmee leidt deze vluchtroute tot een van de goedkopere maniertjes om de wereld te laten geloven dat het klimaat gestabiliseerd wordt.

Of er nu een erg magere en uitgeholde Kyoto Protocol, met slechts een wereldwijde reductiedoelstelling van 5,2% of een slap alternatief van de VS komt, dat maakt voor het klimaatprobleem weinig uit. De zogenaamde eerste stap voorwaarts is feitelijk een grote blunder. Dit had ook al in 1997 duidelijk moeten zijn. De kern voor de uitholling ligt namelijk al in het verdrag opgesloten. Als basis van het Protocol koos men voor een marktgerichte benadering, zogenaamd om de kosten die gepaard gaan met CO₂ reductie te minimaliseren. De wereldwijde uitstoot van CO₂ wordt geprivatiseerd, wat een nieuwe markt van emissie handel, de zogenaamde carbon economy creëert. De landen die het meest uitstoten krijgen hierdoor ook de meeste rechten tot uitstoot. Om de hoeveelheid verhandelbare emissierechten te vergroten, wil Bush dus dat het Kyoto Protocol eveneens gaat gelden voor landen als China, India en Brazilië. Het bedrijfsleven kijkt lachend toe.

De eis van Bush is een typisch gevolg van welk verdrag dan ook dat uitgaat van emissiehandel. Als je de economie en de emissiehandel als voornaamste uitgangspunt van je beleid neemt, is het rationeel om de eigen reductieverplichtingen zo laag mogelijk te houden. Of anders: zorg ervoor dat je deze reducties zo goedkoop mogelijk bereikt. Onder andere door tijdelijke schijnoplossingen als bosbouw, maar ook door minder rijke landen (ontwikkelingslanden) verplichtingen op te leggen. Het klimaat en de noodzaak tot actie hier en nu: daar spreekt niemand meer over. In plaats hiervan praten zogenaamde wereldleiders over een nieuwe markt die zelfs economische winst kan opleveren. Zoals Olivier van het Corporate Europe Observatory het in de klimaatrapportage van Ravage (november 2000) verwoordde: "De VS, Canada en nog enkele andere landen willen hiermee [emissiehandel, red.] voorkomen dat ze zelf ook maar iets aan hun productiewijze, autogebruik of consumptiepatroon hoeven te veranderen. De Deense minister van milieu beschuldigde de VS na Kyoto al van klimaatfraude. Amerika gebruikt allerlei trucjes om te voorkomen dat ze zelf haar uitstoot moet verminderen."

Door teveel op de VS te wijzen, laat men na te kijken naar hoe weinig Europa doet. In Nederland, toch een land dat internationaal bekend staat voor haar lange termijn milieudenken, is slechts één keer een daling in de CO₂ uitstoot geconstateerd, dit vanwege een wijziging in de berekeningswijze. Alleen in Denemarken en het Verenigd Koninkrijk is een werkelijke daling zichtbaar. In het eerste geval omdat 20% van de stroomvoorziening door windenergie wordt verwekt en in het tweede omdat het land eindelijk ophoudt met het verbranden van kolen (één van de ergste vervuilers.) In het kort, in Europa denkt men het probleem op te kunnen lossen door enkel de manier van energieproductie te wijzigen.

Daarnaast doet Europa zelf eveneens haar uiterste best om Kyoto uit te hollen. Nederland wil graag minstens 50% van haar reductiedoelenden in Oost-Europese landen halen en tekende hiervoor een aantal weken geleden een contract. Engeland wil juist veel geld verdienen aan de handel in emissierechten en Noorwegen, waar veel bos staat, rekent zichzelf ook alvast rijk. Kortom, vooralsnog gebeurt er niets anders aan het probleem dan praten en rekenen. Het probleem wordt geïsoleerd en los van de economische en politieke context benaderd. Door de overstap op duurzame energie is op den duur misschien in een aantal landen een redelijke reductie mogelijk, maar voor het werkelijke terugdringen van de broeikasgassen vraagt veel meer. Wereldwijd stijgt de uitstoot nog altijd met ruim 1,5% per jaar.

De milieubeweging speelt hierbij een vreemde rol. Grote internationale organisaties als Greenpeace, WWF en Friends of the Earth International (Milieudefensie) legitiemerend het proces waarbij regeringen hun verplichtingen kunnen afkopen. Door het Kyoto verdrag te steunen helpen ze regeringen omdat ze mensen laten geloven dat er aan het probleem gewerkt wordt. De gevestigde milieubeweging zit met de haren in het hoofd nu het Kyoto verdrag ter discussie staat en zetten alles op alles om dit verdrag te redden. Hierdoor wordt van Kyoto de laatste kans op actie gemaakt en creëert men politieke ruimte voor nog meer uitholling.

Anderen hebben ervoor gekozen het probleem holistisch te benaderen. Zo probeerden activisten van het Rising Tide netwerk mensen uit te leggen dat we niet door kunnen gaan met onverminderd consumeren, dat transport in de wereld anders moet, dat economische groei geen duurzaamheid brengt en dat hiervoor meer lokale betrokkenheid en directe democratie voor nodig is. Het zou mooi zijn als ook de grote NGO's dit meer gaan doen.

Dit soort kritiek op de huidige gang van zaken blijft broodnodig. Daarom maakte Rising Tide, onder meer tijdens de klimaatconferentie in Den Haag, met acties duidelijk dat er tijdens de klimaatonderhandelingen niet langer over oplossingen werd gepraat, maar enkel over mogelijkheden om onder het probleem uit te komen. Niet alleen vanwege de bosbouw en nucleaire energie die door de machthebbers als oplossing voorstelden, maar bij de onderhandelingen in zijn geheel is er sprake van klimaatfraude. Dit is de boodschap die de wereld in moet.

Het gaat ons echter veel te langzaam om te wachten op een internationaal verdrag om het klimaatprobleem te verhelpen voordat we met zijn allen eindelijk iets doen, zoals anderen dat graag zien. Zeker als zo'n verdrag meer kapot maakt dan ons lief is. Zorg dat je niet meewerkt met vervuilen en ook niet met het economische systeem. Organiseer jezelf en creëer een alternatief! Dan bereiken we met zijn allen veel meer dan zij met hun klimaatgepraat.

Robin.

In Bonn vindt van 16 t/m 27 juli CoP6.5 plaats. Risingtide organiseert ook dan talloze mogelijkheden voor (affiniteits)groepen om tot actie over te gaan. Op de 16e is er een openingsactie en de 19e is uitgeroepen tot directe actiedag. Het is de bedoeling een duidelijk link met de bijeenkomst van de G8 in Genua te leggen. Voor meer info: <http://www.risingtide.nl>

SLUIT HET BIOMEDICAL PRIMATE RESEARCH CENTER!

Er zijn weinig mensen binnen activistenkringen die niets weten over het BPRC (Biomedical Primate Research Center) in Rijswijk. In het centrum, het enige in Europa, worden experimenten uitgevoerd op zo'n 1600 mensapen. De wetenschappers doen hiermee onderzoek naar AIDS, hepatitis, malaria en transplantaties. De apen lijden veel pijn en leven in zeer slechte omstandigheden in kleine en saai kooien.

BPRC IN HET SPOTLIGHT

Het BPRC staat de laatste tijd in het middelpunt van de belangstelling. Er is bekend gemaakt dat de KNAW (Koninklijke Nederlandse Academie van Wetenschappen) Minister Hermans heeft geadviseerd om de 100 chimpansees die in het BPRC zitten naar een opvangcentrum te sturen. Volgens het rapport worden de chimpansees niet vaak gebruikt en hun huisvesting is zeer ongeschikt. Er is sprake van een mogelijke verhuizing van de chimpansees naar een centrum in Spanje. Aan de 1500 andere apen wordt helaas weinig tot geen aandacht besteed, terwijl de huisvesting van die apen vaak nog beroerder is. De minister heeft in oktober 2000 15 miljoen gulden aan het centrum beloofd om de erbarmelijke huisvesting van de apen te verbeteren. Hoewel volgens de minister "de apen in moderne, ruime hokken zijn ondergebracht", wil hij de huisvesting van de apen "op het niveau brengen van moderne dierentuinen". SBS6 heeft onlangs een programma uitgezonden waarin Willibrord Frequin het BPRC binnendrong. Frequin liet beelden zien van de huisvesting van de apen en iedereen heeft precies kunnen zien hoe 'ruim' en 'modern' de kooien werkelijk zijn. Omdat de apen niets te doen hebben in de kleine kooien, bewegen ze continu nerveus heen en weer. Uit de beelden bleek verder dat de apen erg bang en gestresst waren. Volgens vele experts is dit soort gedrag zelden in het wild te zien: met andere woorden, dit vreemde gedrag is een direct gevolg van gevangenschap in een totaal ongeschikte omgeving gecombineerd met de martelende experimenten.

DIERENRECHTENACTIVISTEN EN HET BPRC

In Nederland zijn een paar grote publieksvriendelijke dierenwelzijnsorganisaties die zich bezighouden met een campagne tegen het BPRC. Maar als het over "grass roots" organisaties gaat, dan heeft men het over de actiegroep Koen (Koen is de naam van een BPRC chimpansee die geïnfecteerd is met HIV en zit al 16 jaar alleen in een stalen kooi). De actiegroep was vorig jaar opgericht met als doel de sluiting van het BPRC. Tot nu toe heeft Koen een aantal goede acties georganiseerd zoals een protesttocht door Rijswijk, het bezoeken van safari-park Beekse Bergen waar apen worden gefokt die gebruikt worden in BPRC-experimenten, het bezetten van het Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen om te protesteren tegen de 15 miljoen gulden van Minister Hermans en veel meer. Deze acties hebben aandacht gekregen van de media, maar het is de grote vraag of het BPRC door die acties ooit haar deuren zal sluiten.

STEVICE BASIS

In Engeland zijn dergelijke directe "grass roots" campagnes gevoerd, met name tegen Hillgrove farm, Consort Beagle Breeders en Shamrock Farm die respectievelijk poezen, honden en apen fokten voor gebruik in experimenten. Alle drie de bedrijven zijn nu gesloten dankzij succesvolle campagnes van dierenrechtenactivisten. Waarom waren deze campagnes in Engeland zo succesvol?

De dierenrechtenbeweging in Engeland heeft haar wortels in de beweging tegen de vossejacht. Deze beweging ontstond in de jaren 60. De activisten voerden geweldloze directe acties tegen de jacht en probeerden de jacht daadwerkelijk te verstoren en te saboteren. Uit deze beweging ontstonden er groepen

mensen die niet alleen tegen de jacht waren, maar ook opkwamen voor de rechten van elk dier: de "grass roots" groepen. De meeste mensen die campagnes voerden tegen bijvoorbeeld Shamrock Farm hadden al veel ervaring opgebouwd met kleinere plaatselijke "grass roots" groepen. Die groepen voeren acties tegen kleinere doelen, zoals de plaatselijke bontwinkel. Daarmee hebben veel mensen een hoop ervaring opgebouwd. De succesvolle campagne tegen bijvoorbeeld Shamrock Farm was dus deels gebaseerd op het samenkomen van ervaren activisten van verschillende groepen die hun activiteiten gingen coördineren. In Nederland is de situatie echter anders. Plaatselijke dierenrechtengroepen bestaan hier bijna niet en zeker niet zoals in Engeland. Daar hebben de groepen laten zien dat een stevige basis erg belangrijk is om een landelijke campagne te voeren.

VEEL ACTIES

Ook de intensiteit van de acties bepaalt de slagingskansen van een campagne. De actiegroepen moeten constant druk uitoefenen om te laten zien dat het ze menens is. Een actie eens in de zoveel maanden heeft weinig zin, zeker niet als men af wil dwingen dat een groot bedrijf moet sluiten. In Engeland werden er tijdens de campagnes tegen de bovengenoemde bedrijven zo vaak mogelijk wakkes gehouden. Hiernaast werden de werknemers van de bedrijven 'verwelkomd' als ze naar hun werk gingen en ze kregen 'huisbezoeken'. Ook de donateurs en toeleveranciers van de fokkers kregen nooit rust, totdat ze ophielden met hun steun voor zulke walgelijke bedrijven.

Al deze acties werden uitgevoerd door veel meer mensen dan in Nederland. Hoewel er best veel mensen zijn die het BPRC dicht willen hebben, steunen ze de campagne meestal op een passieve manier. Ook al zijn er wat successen met betrekking tot de Nederlandse campagnes, men moet niet verwachten dat het BPRC binnen een paar maanden dichtgaat. Het zou op zich een goede ontwikkeling zijn als de chimpansees naar een opvangcentrum gaan. Maar de strijd tegen experimenten en dierenleed eindigt daar niet bij, maar vormt het begin ervan.

INTERNATIONALE CAMPAGNE TEGEN HET BPRC

Onlangs is er een nieuwe internationale campagne door de Coalition to End Experiments on Chimpanzees in Europe (CEECE) opgericht tegen het BPRC. Het betreft een samenwerkingsverband van organisaties zoals "Een Dier Een Vriend" (EDEV), People for the Ethical Treatment of Animals (PETA), British Union for the Abolition of Vivisection (BUAV) en People Against Chimpanzee Experiments (PACE), een organisatie die pleit voor het afschaffen van experimenten op chimpansees. Met deze internationale campagne wordt de druk op het BPRC groter om de deuren te sluiten. Deze campagne kent wel een aantal tekortkomingen. Het is namelijk niet duidelijk wat deze nieuwe organisatie precies gaat doen en wat hun standpunt is ten aanzien van dierenproeven in het algemeen. Zijn ze tegen experimenten op alle dieren of zijn ze alleen maar tegen experimenten op chimpansees? De groep Koen heeft haar standpunt duidelijk naar het publiek overgebracht - ze zijn tegen alle dierenproeven en zodra BPRC dichtgaat, blijft Koen waarschijnlijk niet stilzitten. Ook van PETA en BUAV is het bekend dat ze tegen alle vormen van

dierproeven zijn, maar CEECE heeft nog niet duidelijk gemaakt waar ze voor staat. Een woordvoerder van PACE die CEECE oprichte zei dat haar organisatie geen standpunt heeft over vivisectie op andere diersoorten. Ze houdt zich voornamelijk bezig met campagnes tegen het gebruik van chimpansees in experimenten. Ze doet dit omdat ze vindt dat "het stoppen van het gebruik van chimpansees in experimenten een bereikbaar doel is".

De argumenten die groepen als PACE gebruiken tegen proeven op chimpansees kunnen net zo goed gebruikt worden bij experimenten op andere dieren. Want ook bij de experimenten op die andere dieren is er sprake van een slechte huisvesting, gedragsveranderingen en de pijn die gepaard gaat met de experimenten.

ELK DIER LIJDT

Een van de belangrijkste redenen waarom sommige mensen tegen het gebruik van mensapen zijn, is omdat ze zoveel op mensen lijken. Het is waar dat chimpansees 99 procent van hun genetische samenstelling met de mens delen, maar dit is geen reden om alleen tegen experimenten op chimpansees te zijn. Als men dit meent dan zegt men eigenlijk dat proeven op dieren die niet op de mens lijken wel oké zijn. Hoewel chimpansees het meest dicht bij de mens staan, moeten zelfs wetenschappers toegeven dat de experimenten weinig tot niets opgeleverd hebben. Als wetenschappers met de experimenten op chimpansees nooit een resultaat kunnen boeken, wat verwachten we dan van experimenten op ratten en muizen die nog veel minder op de mens lijken? Er is geschat dat ongeveer 90 procent van alle proefdieren ratten en muizen zijn. De rest zijn onder andere landbouwdieren, honden, katten, apen en vissen. Al die dieren lijden in de fokkerij en in het laboratorium en het maakt niet uit wat voor dieren ze zijn. Hopelijk zijn de meeste organisaties die meedoen aan de internationale campagne tegen het BPRC tegen alle vormen van dierenproeven, maar dat zouden ze dan ook actief naar buiten moeten brengen.

Als je meer wilt weten over acties van Koen kun je haar website bezoeken:

<http://www.aseed.net/nvda/bprcapenhel>
Stop animal torture - close down BPRC!

Els

SAMEN BEWEGEN

Dit stuk is geschreven als reactie op het stuk 'Van anti-globalisering naar anti-bevolkingspolitiek' van Eric Krebbers van De Fabel van de Illegaal, dat zowel in de krant van De Fabel van de Illegaal van voorjaar 2001 als in Ravage van 6 april is verschenen. Dit is nogmaals een poging om uit te leggen waarom juist de strijd tegen globalisering een mogelijkheid biedt aan zeer veel groepen, organisaties en personen om samen te strijden voor een leefbaardere wereld.

ANDERE STUKKEN

Dit is natuurlijk geen nieuwe discussie. De discussie over de verschillende analyses van de huidige samenleving, het kiezen van thema's en de vermeende tegenstelling tussen deel- en totaalstrijd bestaat al jaren. Vooral de laatste maanden zorgde het stuk dat De Fabel van de Illegaal schreef, om uit te leggen waarom zij uit het Basisdemocratisch Netwerk voor Directe Actie en Antikapitalisme stapte, voor een nieuwe impuls. De meeste stukken verschenen op de mailinglijst van het Basisdemocratisch Netwerk en zijn bij mij op te vragen.

VERSCHILLENDE ANALYSEKADERS

Ieder mens heeft van elke situatie een andere analyse, dus ook van de politieke situatie op dit moment en zeker als dat in een historisch kader gezet wordt. In de radicaallinkse beweging houden mensen zich bezig met veel onderwerpen of deelstrijden. Op het moment bestaan er (gelukkig) weer wat meer mogelijkheden om vanuit de eigen deelstrijd samen te werken. Daarbij kunnen verschillende begrippen zoals bijvoorbeeld anti-globalisering of anti-bevolkingspolitiek, zoals De Fabel van de Illegaal zou willen, gehanteerd worden als kapstok of koepel voor deze verschillende thema's. Mensen komen uit allerlei verschillende hoeken bij elkaar en proberen samen te werken, af te tasten wat wel en niet samen kan en strategieën te bedenken om die gezamenlijke strijd vorm te geven. Als ik goed begrijp wat De Fabel van de Illegaal wil, is het tot een gezamenlijke analyse komen en van daaruit tot een gezamenlijk 'actieplan' met als speerpunt anti-bevolkingspolitiek. Dit betekent dat de deelstrijd die door De Fabel van de Illegaal als meest belangrijke gezien wordt door de gehele radicaallinkse beweging (zo die er al zou zijn) als speerpunt genomen moet worden. De analyse moet nog komen, maar de uitkomst staat al vast?

In het begin van zijn stuk stelt Eric, dat als een kapstok zoals 'globalisering' gemeenschappelijk is men wel uit zal gaan van 'hetzelfde vertrekpunt en analysekader'. Deze stelling klopt niet wat betreft groepen die bezig zijn met anti-globalisering. Het wordt zelfs gevaarlijk en onwenselijk als ik daarbij bedenken dat De Fabel van de Illegaal het thema 'anti-bevolkingspolitiek' centraal wil stellen. Het lijkt me helemaal geen goede zaak als alle groepen die daar mee bezig zijn, velen vanuit een zeer streng christelijke achtergrond, 'hetzelfde vertrekpunt of analysekader' zouden hebben. Binnen radicaallinks zijn enorm veel analyses. Dus zeker binnen/tussen groepen die zich met een thema bezighouden vanuit verschillende politieke (en ook godsdienstige) invalshoeken. Binnen de 'anti-bevolkingspolitiek beweging' is dat ook zo. Het is een illusie om te denken dat je daarmee op één lijn moet komen. Zelfs ernaar streven lijkt me niet gewenst.

Eric geeft in zijn stuk zelf al aan dat er verschillende analyses bestaan: "Er zijn vanzelfsprekend veel andere analysemodellen mogelijk". Waarom zou de analyse van De Fabel dan zoveel meer waarde hebben dan die van andere mensen of groepen? Een vaag omschreven begrip als anti-bevolkingspolitiek lijkt me in hun redeneertraan net zo min geschikt als een ander vaag omschreven begrip zoals globalisering.

DOELEN KIEZEN

Een ander punt dat mij opvalt in de aanval op anti-globalisering als thema in het stuk van Eric is de grote misvatting dat zoals Eric schrijft: "... zijn ze eveneens logischerwijs blij als de top mislukt". Het mislukken van een top door acties eromheen is slechts een neveneffect. Leuk, maar niet noodzakelijk. In een strijd voor een andere wereld is een top nooit een doel, slechts een mogelijkheid die aangegrepen kan worden (ter plekke of thuis, tijdens de wereldwijde actiedagen tegen kapitalisme) om duidelijk te maken hoe de wereld in elkaar zit. Een andere misvatting is dat er met de wereldwijde actiedagen tegen het kapitalisme opgeroepen zou worden om zoals Eric schrijft "... met z'n allen () te interveniëren als de elites bijeenkomen". Het idee van wereldwijde actiedagen tegen het kapitalisme is juist om lokale strijden met elkaar te verbinden op een zelfde dag. De meeste dagen waren gekoppeld aan grote toppen. Op deze wereldwijde actiedagen tegen het kapitalisme is al vaak in Nederland actie gevoerd. Op 18 juni 1999 was er een actie bij de beurs in Amsterdam. Tegelijkertijd was er in Keulen van alles te doen rond de top van de wereldleiders (G7), maar ook bijvoorbeeld in Londen. In tientallen landen werd er op dezelfde dag actie gevoerd. Ook op 30 november 1999: in Nederland een actie op Schiphol en op 1 mei vorig jaar zelfs een actiediedaagse met koninginnedag als begin en acties tegen de Betuwelijn erna. Op 26 september was er de 'volksoploop' in Utrecht als afsluiting van de Stank voor Bank actie2weken. Prima pogingen om onze eigen realiteit te koppelen aan die van anderen over de hele wereld en samen op één dag actie te voeren voor een leefbaardere wereld.

ECONOMISCH EN SOCIAAL

Het is ook een flinke misser om te denken dat globalisering uitsluitend gericht is op vrijhandel of zelfs dat het een puur economisch thema is. Jammer dat sommige radicaallinkse organisaties de (a-)sociale aspecten van globalisering niet zien, zoals blijkbaar De Fabel van de Illegaal. Volgens de propaganda van de heersende macht gaat het om de strijd tussen 'vrijhandel' en 'protectionisme'. Dit een sterk binnen het kapitalistische systeem bedachte tegenstelling. Storend is dat een organisatie als De

Fabel van de Illegaal deze propaganda overneemt en zelfs niet de moeite neemt om te lezen wat allerlei groepen, die het wel een goede kapstok vinden om eigen thema's aan op te hangen, erover schrijven. We zouden juist af moeten van het kapitalistische denken zoals 'groei van de economie is goed voor iedereen' en 'als de bovenlaag rijker wordt sijpelt dat vanzelf door naar iedereen'. Dat is niet zo en niemand van ons gelooft dat hoop ik.

Voor zeer weinigen is de strijd tegen globalisering een poging om 'de eigen staat' of 'eigen handel' te beschermen door middel van acties tegen globalisering. Waar het wel om gaat is strijd voeren tegen de uitholling van sociale verworvenheden, om recht op goede arbeidsomstandigheden en een menswaardig bestaan. Het gaat om minimumloon voor iedereen, om de strijd tegen kinderarbeid, het gaat om het recht om te vluchten voor armoede en onderdrukking. Kortom om een rechtvaardige verdeling van middelen en macht.

En natuurlijk gaat het ook om de strijd tegen het patriarchaat. Een van de wereldwijde bewegingen tegen globalisering *Peoples' Global Action* heeft in haar 5 uitgangspunten 'strijd tegen het patriarchaat' staan. Wat dat in de praktijk van alledag betekent is natuurlijk de vraag, net als dat is bij elke andere groep of netwerk die dat schrijft of zegt. De strijd tegen het patriarchaat is nog moeilijker dan die tegen het kapitalisme.

Kapitalisme is als een laagje over dingen heen, seksisme en de normen en waarden van het patriarchaat zitten diep in ieder van ons. Ze worden ons als klein kind al als waarden geleerd. Het is moeilijk om het verschil tussen deze normen en waarden en je eigen moraal te onderscheiden.

SAMEN EEN BREDE BEWEGING

Jammer dat De Fabel van de Illegaal bijna nooit mee discussieert of komt op de door hen verguisde acties tegen globalisering. Dan zouden ze namelijk merken dat 'anti-globalisering' niet één thema is. De groepen die zich verenigen in grote acties of meedoen aan wereldwijde actiedagen tegen het kapitalisme zijn allen bezig met allerlei deelstrijden, zoals de strijd tegen fascisme, racisme en Fort Europa, tegen biotechnologie of juist met feminisme of radicale milieustrijd. Veel groepen, zoals *Ya Basta!* uit Milaan, zijn heel actief bezig met de strijd samen met vluchtelingen tegen bijvoorbeeld vreemdelingengevangenissen en uitzettingen. Daarnaast is bijna elke groep bezig met lokale strijd. Kortom, een heel brede beweging met vele visies en analyses. Misschien als De Fabel van de Illegaal een stapje dichterbij zet dat ze dat ook zien? Binnenkort, op zaterdag 16 juni, is daar weer een kans toe. Er is dan een discussiedag over hoe we de wereld willen veranderen en hoe we dat denken te bereiken. Het is een volgende poging om verzet en alternatieven te ontwikkelen met elkaar. Let op de aankondigingen!

Carla, Infocentrum Wageningen

EEN WOORD VAN DE REDACTIE

De redactie van Dusnieuws ontving twee discussiestukken die ingaan op een recent verschenen stuk van de Fabel van de Illegaal, getiteld "van anti-globalisering naar anti-bevolkingspolitiek". Dit artikel verscheen in het laatste blad van De Fabel van de Illegaal, in Ravage en in de Grachtenkrant. Het is natuurlijk ook te lezen op de website van de Fabel <www.defabel.nl>. De Fabel van de Illegaal heeft ferme kritiek op de "anti-globaliseringsbeweging" en op het bombarderen van het thema "globalisering" als speerpunt voor de linkse beweging. Het is een discussie die al langer loopt dan vandaag, en hier niet in het kort even uitgelegd kan worden. Eerdere discussiestukken zijn onder meer te lezen op de websites van de Fabel en van EuroDusnie <www.eurodusnie.nl> en het Basisdemocratisch Netwerk <www.antenna.nl/bn>. Mensen die wat postzegels sturen naar EuroDusnie kunnen ook wat artikelen op papier ontvangen. De onderstaande stukken zijn geschreven door mensen die betrokken zijn bij het Basisdemocratisch Netwerk, een landelijk netwerk van anti-kapitalistische groepen. We beseffen dat mensen die tot nu toe deze discussie niet zo gevolgd hebben, weinig hebben aan onderstaande stukken, die trouwens behoorlijk aanvallend van karakter zijn. Toch hebben we besloten ze te plaatsen, want het gaat om een belangrijk thema: de algemene richting en thema-keuze van de linkse beweging. Bovendien plaatsen we graag discussie-artikelen.

VAN VOORTDUREND AFKRAKEN NAAR MEER RESPECT

Het bedreefde mij zeer om wederom een artikel van een medewerker van de Fabel van de Illemaal te lezen waarin activiteiten rond het thema globalisering worden afgekraakt. Zonder ook maar een enkele bron te vermelden, worden er allerlei beweringen gedaan over mensen en groepen die zich hiermee bezighouden. Zo beweert Eric van de Fabel dat bijna alle deelnemers aan de protesten in Seattle en Praag 'globalisering' centraal stelden. Erger nog, hij stelt dat uit een analyse rond 'globalisering' logischerwijs volgt dat linkse activisten allemaal moeten tophoppen!? Misschien ga ik dingen schrijven die al velen voor mij ook geschreven hebben. Argumenten blijken echter niet zo gemakkelijk aan te komen, dus is herhaling op z'n plaats. Ten eerste lijkt het me raadzam de uitvoerig gepubliceerde discussie rond tophoppen eens te lezen. Begin bijvoorbeeld eens met de laatste BN discussieweekend reader. Al snel zal opvallen dat men juist zeer kritisch kijkt naar het fenomeen tophoppen. Tophoppen wordt zeker niet gezien als de ideale manier om iets tegen 'globalisering' te doen. Voor velen is zelfs het idee 'globalisering' helemaal niet het belangrijkste om tegen ten strijde te trekken. Een top kan een aanleiding zijn om andere activisten te ontmoeten, samen met andere activisten activiteiten te ondernemen, een keer je agressie kwijt te kunnen tegen deze elite van machthebbers, een global day of action te organiseren in het land of de streek waar je woont, mensen in je omgeving te informeren over antikapitalisme/anarchisme, etc. Er bestaat zelfs een kans de topontmoeting tegen te houden: dat is dan mooi meegenomen.

Helaas blijkt uit het stuk van Eric niet dat de Fabel ook maar iets heeft gelezen danwel begrepen van deze discussie. Ik vind het daarbij jammer dat niemand van de Fabel bij het laatste discussieweekend was. Een interessante discussie rond het tophoppen vond plaats met mensen die zich met zeer verschillende thema's en organisaties bezighouden. Toch verschijnt er dan weer een stuk van de Fabel met allerlei kritiek. We zien hetzelfde patroon zich herhalen bij het stoppen met het BN zonder enige discussie, maar wel met een artikel achteraf. Waarom laat de Fabel elke gelegenheid liggen om met mensen van vlees en bloed te praten? Hier ligt mijns inziens een belangrijk thema: informatietechnologie en de invloed ervan op mensen. De koppeling van gegevensbestanden, het opzetten van netwerken van computers sluit mensen steeds verder uit. Camera's controleren mensen op straat. Gemeenschappen moeten zich het liefst op internet vormen. Het verdwijnen van de laatste openbare ontmoetingsplaatsen maakt ontwijken van mensen van vlees en bloed nog aantrekkelijker. Dit leidt tot text gemedieerde gemeenschappen bestaande uit mensen uit alle hoeken van de wereld. Deze ontwikkeling biedt bedrijven en overheden een uitermate geschikte mogelijkheid om dit 'sociaal' gedrag van mensen tot in detail in kaart te brengen en vervolgens in te zetten voor commerciële of 'veiligheids'belangen. Zoals de Fabel een leuk thema uit de lucht grijpt, namelijk bevolkingspolitiek, kan ik dat ook, namelijk de interactie tussen mensen en machines. Het is gemakkelijk om juist vanuit een antikapitalistische visie

NGO-CAMPAGNES TEGEN QATAR-RONDE VAN START

Sinds het bekendworden van de plannen van de Wereld Handels Organisatie (WTO) voor een 'uitgebreide' onderhandelingsronde in november in Qatar is een netwerk van kritische internationale NGOs (1) bezig een protestcampagne op te zetten. Als onderdeel daarvan zijn er een aantal verklaringen ('sign-ons') uitgebracht, die in korte tijd getekend werden door een groot aantal groepen. Dit leidde enerzijds tot felle reacties van de kant van de WTO en de media van de economische en financiële elite. Anderzijds tot pogingen om gematigde groepen aan zich te binden door 'consultatieve' bijeenkomsten en het toegankelijker maken van WTO-documenten.

GATS (2)

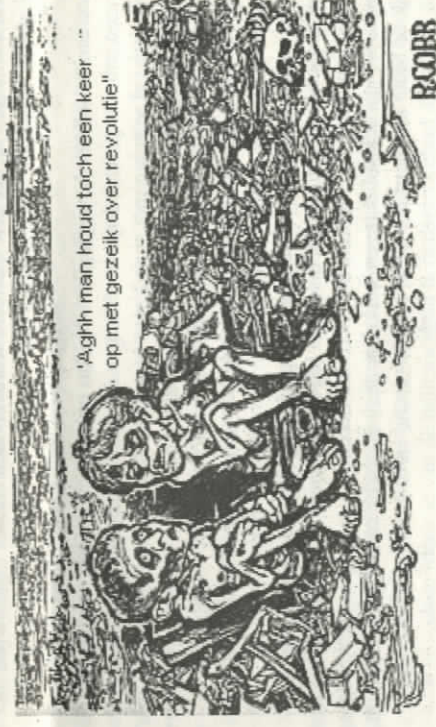
Een van de verklaringen die half maart werd uitgebracht is gericht tegen voortzetting van onderhandelingen over dienstverlening (3). Dit is een vast onderdeel van de WTO-agenda. Liberalisering van de dienstensector is echter ook een belangrijk onderdeel van een eventuele Qatar-ronde. Volgens bedrijven uit de VS, Europa en Japan kan zo'n ronde leiden tot een verlaging van 'handels'barrières' (voor goederen en diensten), die 613 miljard dollar 'zal toevoegen aan de wereld economie'. Dienstverlening levert 51 tot 77 % aan het Bruto Nationaal Product van staten en de grensoverschrijdende transacties ervan omvat nu 1350 miljard dollar. In de verklaring 'Stop de GATS aanval' (4) wordt door inmiddels ruim 430 organisaties opgeroepen tot een 2-jarig moratorium voor de GATS-onderhandelingen. (Verdere) aantasting van dienstverlening wordt veroordeeld, gepleit wordt voor betere en betaalbare diensten. Regeringen krijgen een belangrijke rol toebedacht in voorziening en toezicht. Daarnaast eist men dat IMF, Wereldbank en de Multilaterale Ontwikkelingsbank stoppen met het afdwingen van privatisering van openbare diensten in arme staten.

QATAR

Een andere verklaring (5) is gericht tegen een nieuwe ronde in Qatar. De ondertekenaars vinden dat de bestaande WTO-verdragen waarover in Qatar onderhandeld zal worden zeer schadelijke gevolgen hebben voor leven en welzijn. De inhoud van die verdragen moeten drastisch veranderd worden (bijv. landbouw, handelsgerateerde investeringsmaatregelen en dienstverlening) of zelfs uit WTO-verband verwijderd worden (handelsgerateerde intellectuele eigendomsrechten). Daarnaast zijn de organisaties sterk gekant tegen opname van een aantal nieuwe onderwerpen in een uitgebreide onderhandelingsronde. Het gaat ondermeer om onderwerpen als directe buitenlandse investeringen, concurrentiewetgeving en overheidsaanbestedingen. Onderwerpen die niets met handel te maken hebben en waarvan regelgeving zal leiden tot grote schade op sociaal gebied, voor milieu, economie en mensenrechten.

toepassingen van computers en machines te verklaren. Door naar het gebruik van machines/computers te kijken, kunnen ook racistische en patriarchale ontwikkelingen aan het licht komen. Wat ik wil zeggen is: iedereen kan iets leuks bedenken, maar laten we elkaar nu eens stimuleren en motiveren in wat we doen in plaats van thema's tegenover elkaar te zetten en de één als goed en de ander als fout te bestempelen. Tenslotte erger ik me kapot aan de manier waarop de Fabel voor mensen invult wat ze allemaal wel of niet doen. Zo, schrijft Eric, neemt men blijkbaar nauwelijks waar dat de armoede wereldwijd steeds meer op vrouwen wordt afgewenteld. Daarnaast zijn tophoppers blijkbaar logischerwijs blij als de top mislukt. Tophoppers achten hun acties ook allemaal geslaagd wanneer er geen afspraken komen in de richting van meer internationale arbeidsverdeling en handel. Dat Eric deze dingen blijkbaar zelf nu pas ziet of denkt, zegt helemaal niets over wat andere mensen wel of niet denken of zien. Eric denkt zelfs te weten welk analysekader geschikt is voor radicaal links! Ik vind het een buitengewoon arrogante manier van je opstellen naar andere mensen, die mijns inziens met zeer zinnige dingen bezig zijn.

Herman van Wietmarschen
Werkplaats Linkse Analyse Biopolitiek

OPEN BRIEF AAN LAMY

Op 10 mei jl. stuurden 99 organisaties uit 18 Europese staten een open brief aan de eurocommissaris voor handel Lamy. Deze organisaties, die deel uitmaken van het 'Seattle naar Brussel'-netwerk, maakten hun weigering bekend om deel te nemen aan de op die dag door Lamy georganiseerde 'consultaties'. De Europese Commissie is één van de drijvende krachten achter het voorstel voor een nieuwe WTO-ronde en moet dit voorstel terugtrekken, aldus de ondertekenaars.

Tot nu toe heeft de Europese Commissie slechts geluisterd naar de belangen van grote Europese bedrijven bij het formuleren van haar handelsbeleid. En niet laten zien de zorgen van campagnegroepen en andere organisaties serieus te nemen. Zoals de eis voor evaluatie van Uruguay Ronde-verdragen en evaluatie en hervorming van het WTO-regiem. De 'Seattle naar Brussel'-groepen eisen een uitgebreide en open publiek debat gericht op het ontwikkelen van een rechtvaardig, democratisch en duurzaam handelssysteem dat iedereen ten goede komt, in het noorden en in het zuiden.

Rob Bleijerveld

- (1) in dit geval: niet-gouvernementeel gebonden belangenorganisaties (ontwikkeling, milieu, mensenrechten, vrouwen, boeren) en onderzoeksinstituten.
- (2) Algemeen Verdrag voor handelsgerelateerde diensten
- (3) dienstverlening betreft ondermeer water, energie, vervoer, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, sociale zekerheid, cultuur.
- (4) <http://www.xs4all.nl/~ceo/gatswatch>
- (5) <http://www.twinside.org.sg>

VOORBIJ HET IDEOLOGISCHE GETTO

Sinds in 1999 te Seattle de Wereldhandelsorganisatie conferentie mislukte is de anti kapitalistische geest weer uit de fles. De radicale, creatieve en vooral mediagenieke protesten sprongen te veel in het oog om te kunnen negeren. Na 'Seattle' brak een periode aan waarbinnen de 'vrijhandelstop' gericht acties als een rode draad door de beweging liepen. Op 'Global Days of Action' vonden tijdens zo'n vrijhandelstop soms in tientallen landen tegelijk acties en demonstraties plaats.

Inmiddels wordt er wereldwijd druk gediscussieerd over de vraag hoe het verder moet. Een rechtvaardige wereld kan immers niet worden gebouwd op wereldwijde mobilisaties rond vrijhandelstoppen alleen. Zo zijn de meeste mensen helemaal niet in staat om aan deze massale grensoverschrijdende protesten deel te nemen en heb je met 'trophoppen' en actievoeren alleen nog geen alternatief voor het kapitalisme gecreëerd.

De discussie wordt gevoerd op verschillende plaatsen zoals (internationale) emailijsten, landelijke netwerken, binnen de betrokken organisaties en tussen individuele mensen onderling. Iedereen vraagt zich af hoe het verder moet met de weer opgeleefde antikapitalistische beweging en welke positie men er in zou kunnen innemen. Het is een vraag die ook anarchisten zich zouden moeten stellen. Dit artikel is een vervolg op "Geen roepende in de woestijn meer..." (DN 27) en probeert vanuit de Nederlandse situatie een antwoord te formuleren.

DIVERSITEIT OF UNIFORMITEIT?

Om een radicaal ecologisch, solidair en democratische wereld te kunnen creëren zal de bestaande orde, die steunt op onderdrukking en uitbuiting, moeten verdwijnen, zoveel is duidelijk. Dat dit streven een kwestie van lange adem is mag ook duidelijk zijn. Eén enkele strategie om dit doel te bereiken of in ieder geval dichterbij te brengen, bestaat er niet. Zo divers als de beweging is zo verschillend zijn de middelen en doelen die zij zich stelt en dit geldt ook voor de anarchistische stroming binnen de hier beschreven beweging.

Deze diversiteit wordt door de vertegenwoordigers van de gevestigde orde, maar ook door de autoritaire Marxistisch-Leninistische voorhoede-organisaties, voortdurend uitgelegd als een zwakte. Zij eisen dat de neo-liberale criticiasters tegenover hun blauwdruk een alternatieve blauwdruk ontvouwen. Dat er mensen zijn die niet met blauwdrukken wensen te werken en vertrouwen scheppen in wat mensen geleidelijk aan, uit vrije associatie, met elkaar kunnen opbouwen gaat er bij 'rechtse' en 'linkse' autoriteiten' niet in.

Binnen de antikapitalistische beweging staan verschillende doelen en strategieën naast elkaar, maar evengoed ook tegenover elkaar.

Dikwijls is er wantrouwen tussen de partijen en vliegen de vonken er vanaf, maar vooralsnog lijkt het er op dat de verschillen meer dan de afgelopen tientallen jaren het geval was worden getolereerd. De ideologische politiek lijkt grotendeels te zijn vervangen door een ideologisch diverse bewegingsstrijd. Deze kan bestaan zolang de onderlinge verschillen alleen achter de coulissen bediscussieerd worden, de autonomie van de verschillende fracties gerespecteerd wordt en men elkaars handelwijze niet openlijk afvalt.

Deelname aan zo'n brede beweging kan de kans op resultaten vergroten maar er kleven ook gevaren aan. De geschiedenis heeft uitgewezen dat autoritaire en/of reformistische elementen maar al te graag met anarchisten 'samenwerken' om vervolgens alle winst voor zichzelf op te eisen. De lessen uit het verleden moeten ons waakzaam houden maar mogen de samenwerking 'binnen een brede beweging' niet al bij voorbaat als onmogelijk bestempelen. Er zijn immers binnen de vernieuwde antikapitalistische beweging al veel goede resultaten geboekt.

Eén van de voorwaarden om de huidige bewegingsdynamiek-bepalende positie te behouden is dat we voortdurend in discussie blijven ten aanzien van de richting waarop we ons bewegen. Een vrije, doordachte en vooral decentraal aangestuurde beweging brengt ons doel van een solidaire en werkelijk democratische samenleving dichterbij en is tegelijk de beste bescherming tegen reformistische en/of autoritaire krachten.

PIJLERS VAN EEN STRATEGIE

Hoewel het natuurlijk altijd moeilijk blijft algemene dingen te zeggen over iets wat zich juist kenmerkt door haar veelzijdigheid vallen er binnen het strijdende deel van de anarchistische beweging drie hoofdelementen te onderscheiden: Ideologische propaganda, oftewel het bekendheid geven aan het bestaan van alternatieve wereldbeelden, het daadwerkelijk organiseren van verzet tegen de betwiste orde en, als laatste, het opbouwen van praktische alternatieven. We beginnen met een beknopte en algemene inventarisatie van wat er zich in onze regio beweegt.

Propaganda: Het anarchistisch gedachtegoed is rijk aan prachtige, hoogdravende idealen. Tegenover het vandaag de dag gestimuleerde en beloonde egoïsme en hebzucht plaatst het de utopie van een grenzeloze wereld waarin mensen vrij en solidaire zijn. Daar moeten, gezien de extremeit van de hedendaagse milieuvernietiging en uitbuiting, toch heel wat mensen voor te winnen zijn, zeker wanneer je je bedenkt dat de oude dogmatische, staats- 'communistic' ideologieën zich door eigen toedoen gediskwalificeerd hebben, met roestige achterhaalde analyses werken en hun aantrekkingskracht op de ontevreden grotendeels hebben verspeeld. Je zou dus zeggen dat de toekomst voor anarchisten wijd open ligt. De vraag die rest is hoe de mogelijkheden te benutten.

Ieder jaar zien tal van anarchistische pamfletten en periodieken het daglicht. De pamfletten worden grotendeels uitgedeeld bij acties en demonstraties. De verschillende tijdschriften en blaadjes daarentegen werken meestal met abonnees en zijn maar op een beperkt aantal publieke plaatsen verkrijgbaar.

Een opkomend medium is het internet. Met behulp van websites, mailing- en discussielijsten wordt geïnformeerd en gemobiliseerd. De toegankelijkheid tot informatie door internet is in principe erg groot. De drempel om anoniem kennis van het gebodene te nemen is klein. Tenslotte kent Nederland een aantal onafhankelijke radio en een enkel TV projecten met anarchistische signatuur.

Verzet: Terugkijkend op de afgelopen eeuw jaar zijn er heel wat momenten geweest waarop strijdbare anarchisten de loop van de geschiedenis in belangrijke mate hebben beïnvloed. Hoe verschillend de omstandigheden telkens ook waren, richtte het verzet zich steeds tegen ondemocratische en veelal regelrecht autoritaire maatschappelijke elites en hun beleid. De manier waarop strijd werd gevoerd verschilde echter telkens. Naast aanslagen op leden van maatschappelijke elites, die meestal acties van individuen betroffen, zijn er ook voorbeelden van groot en gecoördineerd verzet. Ongetwijfeld het bekendste voorbeeld hiervan zijn de anti-fascistische milities ten tijde van de Spaanse burgeroorlog.

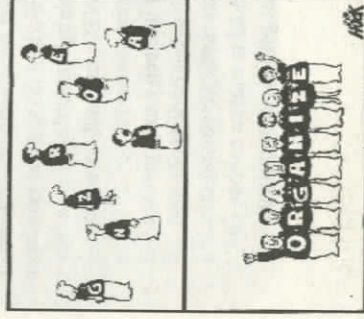
Parijs commune (1871). Napoleon wordt van zijn sokkel getrokken.

Al met al hebben anarchisten de afgelopen eeuw laten zien een inventieve en veerkrachtige machtsfactor te zijn. Dat door contrarevoluties de revolutionaire inspanning van anarchisten meermalen in bloed en verraad werden gesmoord doet hier niets aan af. Ook vandaag de dag staan anarchisten nog steeds vooraan op de barricades. Zij zijn actief in anarchistische basisgroepen of binnen bredere, rond thema's georganiseerde affiniteitsgroepen. Zo zijn er in Nederland een groot aantal en voor een deel clandestiene, actiegroepen actief op het gebied van natuurbescherming, dierenrechten, kraken, gender, vluchtelingen, cityvorming enzovoort. Deze actiegroepen onderhouden in verschillende formele en informele netwerken contacten met elkaar. Geregeld komen uit deze contacten gezamenlijke campagnes voort.

De meeste groepen richten hun pijlen op één bepaald thema waaraan in het gunstige geval 'het grotere verhaal' aan wordt opgehangen. De actievorm is soms poeslief terwijl een andere keer de stenen bij wijze van spreken door de lucht vliegen. Het karakter van de actie is een combinatie van eigen keuze, de groepsdynamiek op dat moment en de wijze waarop de actie door de 'tegenstanders' wordt onthaald. Directe actie voor directe democratie is het motto. Geweld tegen personen wordt, zeker in Nederland, over het algemeen afgewezen, terwijl beschadiging van eigendom van 'foute bedrijven' al veel meer wordt geaccepteerd.

Ook vandaag spelen anarchisten binnen de opnieuw opgeleefde antikapitalistische beweging om het thema globalisering een belangrijke rol. Vooral de acties rond vrijhandelstoppen en op de internationale actiedagen trekken internationaal veel bekijks.

Alternatieven: Ook het opbouwen van en experimenteren met antikapitalistische alternatieven neemt een voorname plaats in binnen de anarchistische beweging. Wat de alternatieven verbindt is het streven een niet hiërarchisch, commercie- en overheidsvrij antwoord te willen geven op de behoeftes van individuele mensen en de samenleving waarin we leven. Ook lukt het nooit staat en commercie helemaal uit te bannen, er wordt naar gestreefd hun rol zo klein mogelijk te maken daar er vanuit wordt gegaan dat zonder leuker en rechtvaardiger is. De alternatieven staan daarmee dus haaks op het dominante neo-liberale dogma waarin alles draait om macht, geld en hiërarchie. Een dogma waarbinnen het individu uit haar collectieve samenhang is weggerukte is geïsoleerd en gedecimeerd tot een productie en consumptie eenheid.

De drang om in vrijheid het eigen leven in te richten en samen met anderen de gedeelde omgeving vorm te geven blijkt keer op keer ontembaar. Het is onvoorstelbaar hoeveel creativiteit en doorzettingsvermogen er af en toe tentoon wordt gespreid. 'Creativiteit' als het gaat om het vinden van manieren om de kapitalistische zeepbel door te prikken of er zich, al is het maar voor even, aan te onttrekken en 'doorzettingsvermogen' wanneer je bedenkt dat de tegenwerking vanuit de overheid en kapitaal enorm is. Hierdoor moeten er voortdurend nieuwe wegen worden gevonden om de veroverde vrijheid te consolideren of verder uit te breiden.

Concreet gaat het bij de alternatieven om alles tussen professionele coöperatieve bedrijven en smoezelige kraaktroegen. Allen zijn ze op een basisdemocratische manier georganiseerd, wat inhoudt dat de besluitvorming volledig in handen is van hen die het project organiseren. In Nederland kunnen we ons beroepen op een aardige min of meer linkse infrastructuur van drukkerijen, actiekoukens, bladen, voedsel-coöperaties, kraakpanden, sociaal-culturele Vrijplaatsen enzovoorts. Van alles is al gedaan en geprobeerd en er duiken nog steeds weer nieuwe prachsideeën op.

Hoewel het zeker niet voor alle anarchistische alternatieven geldt, spreekt alleen al het bestaan van dit soort eigenzinnige initiatieven veel mensen tot de verbeelding.

KRITISCH LICHT

Zowel op het gebied van anarchistische propaganda, verzet als alternatieven beweegt er zich in Nederland dus aardig wat. Bovendien is er alle reden om aan te nemen dat de opstand tegen het neo-liberale beleidsdogma de komende jaren eerder zal toenemen dan afnemen. De gevolgen van het beleid worden immers alsmat extremer terwijl tegelijkertijd een aantal oude ideologische barrières tussen de verschillende antikapitalistische verzetshaarden op de achtergrond zijn geraakt. Het is overigens verkeerd om te denken dat dit laatste enkel en alleen komt door de uitholling van oude ideologieën. Waar oceanen en landsgrenzen een dikke tien jaar geleden het nog erg moeilijk maakten voor mensen, van verschillende politieke gezindten, met elkaar in discussie te gaan, wemelt het nu van de digitale discussieplatforms die, met enige regelmaat, leiden tot fysieke ontmoetingen. Dankzij moderne communicatiemiddelen is de communicatieve kloof tussen heel wat ideologisch gescheiden geesten geslecht. Dat betekent natuurlijk nog niet dat het publiek vandaag de dag al massaal staat te springen om zich bij het antikapitalistische verzet aan te sluiten, maar het is ontengenlijk wel zo dat het nu een stuk makkelijker is kritiek te leveren op de zogenaamde 'vrije' markt dan pak en beet een jaar of vijf terug. Het was namelijk nog helemaal niet zo lang geleden dat de maatschappelijke elite elkaar het einde der ideologieën aanpraatte.

Het mooie, revolutionaire vergezicht maakt het nu wel des te belangrijker om het eigen handelen en de eigen strategische keuzen eens kritisch tegen het licht te houden.

Om te beginnen blijkt het anarchisme en het daardoor geïnspireerde politiek activisme een vrijwel exclusieve zaak van 'witte' jongeren. Na een paar jaar stevig om zich heen te hebben geschopt haakt een groot deel van deze jongeren ook nog eens moe en gedisilluseerd af. Dat de beweging voornamelijk uit 'witte' jongeren bestaat is vreemd, gezien het openlijke uitgesproken antiracistische standpunt, maar zeker ook wanneer je bedenkt dat 'witte' jongeren waarschijnlijk nog het minst lijden onder de kapitalistische politiek. In hoeverre dit gegeven verband houdt met de wijze waarop - en waarvoor we ons organiseren is een vraag die om beantwoording schreeuwt, want ons antwoord op de kapitalistische klasse-maatschappij valt of staat met de mate waarin we mensen weten te betrekken bij direct democratische actie (in de brede zin van het woord). We moeten laten zien dat directe democratie iets voor iedereen is.

Nu is het natuurlijk een illusie om te denken dat er ooit een moment zal zijn dat alle mensen op aarde zich even actief gaan opstellen in het democratische besluitvormingsproces. Ook toen er in het verleden sprake was van een anarchistische 'hoogconjunctuur', zoals ten tijde van de Spaanse anarchistische revolutie of de Parijse commune, mengde nog steeds maar een minderheid van de bevolking zich actief in de besluitvorming. Het overgrote deel van de bevolking 'gelooft het wel'. Dit doet echter niets af aan noodzaak te streven naar maximale en directe betrokkenheid van alle verschillende medeburgers in direct democratische actie.

Het voeren van acties tegen kwalijke politieke besluitvorming neemt een belangrijke plaats in binnen de anarchistische beweging. We hoeven maar om ons heen te kijken en we worden geconfronteerd met ellende en onrecht. De harde realiteit van ongelijkheid, uitbuiting en uitsluiting geeft ons geen andere keus dan in opstand te komen. Het is moeilijk om algemene dingen te zeggen over de manier waarop de opstand vorm krijgt. De voorbeelden verschillen onderling veel van elkaar. Toch is er zoiets als veel gehoorde en steeds terugkerende kritiek. Hier volgen enkele voorbeelden.

Zo zijn regelmatig het doel en nut van georganiseerde demonstraties onduidelijk. Demonstraties blijven nogal eens hangen in een weinig bevredigend aandacht vragen voor betwiste politieke beslissingen of maatschappelijke wantoestanden in allerlei soorten en maten. Als ze tot doel hebben overheidsbeleid te beïnvloeden wijst de geschiedenis uit dat het aantal demonstranten wel heel erg hoog moet zijn wil het indruk maken. Begin jaren tachtig trok door Den Haag een tocht van 500.000 mensen die tegen plaatsing van kernraketten demonstreerden. De regering trok zich hier niets van aan. Heel wat demonstraties richten zich tot de overheid en voorzien het overheidsbeleid hiermee bedoeld of onbedoeld van een democratisch randje en helpen haar zo aan de schijn van democratische legitimiteit op te houden.

Veel radicalere demonstraties lijken ook bedoeld om ongenoegen te uiten en overheidsaandacht te eisen. Tenzij er daadwerkelijke slagingskansen zijn - en dat kan soms wanneer het protest is gericht op plaatselijke overheiden, is het maar de vraag of het bijdraagt aan de strijd. Je bent al snel het zielige en marginale groepje mensen dat zich te kort gedaan voelt en de overheid om genade vraagt, bepaald geen inspirerende

positie waar kracht van uitstraalt.

Wanneer men zich richt op het krijgen van media-aandacht (als een manier om met het grote publiek te communiceren) leert de praktijk ons dat kleine gerichte directe acties, zoals het 'taarten' van een bekende pief of het bekladden van een standbeeld of gebouw, het beoogde resultaat ook halen. Ze trekken veel bekijks en kosten beduidend minder energie om te organiseren.

Wanneer het niet om aandacht trekken gaat maar om het feitelijk ingrijpen in kapitalistische processen zijn sabotageacties een van oudsher beproefd middel. Spoorwegblokkade- en sabotageacties tegen kernafvaltransporten, het vernielen van banken tijdens de Eurotop in Nice, de wereldwijde estafette McDonalds 'trashen' van de afgelopen jaren, de dierenbevrijdingsacties, je kunt het er mee eens of oneens zijn, de boodschap is moeilijk mis te verstaan. Het gaat er om op gerichte plaatsen en momenten economische schade aan te richten en politieke besluitvorming te saboteren. Met relatief kleine inspanningen kunnen grote resultaten worden geboekt. Het is dan ook niet vreemd dat deze actieform veel aandacht geniet van de verzamelde geheimzinnige diensten in ons land.

Een ander punt van kritiek betreft de veelal gebrekkige en naar binnen gerichte publiciteit voor, tijdens en na een actie. Zo vond er op één april jongstleden in Den Haag een demonstratie plaats tegen de opwerking van radioactief afval en kernenergie. Deze werd georganiseerd door de club 'Samenwerking Tegen OPwerking (STOP)'.

De verspreide poster sprak echter enkel van een 'demonstratie tegen opwerking'. Nu heb ik om me heen vijf mensen gevraagd of ze wisten waar men in een 'demonstratie tegen opwerking' tegen demonstreert, maar niemand wist me het te vertellen. Het is helaas zo dat er bij het maken van publiciteit (en dit geldt echt niet alleen voor acties) vaak te weinig aandacht is voor de vraag in welke vorm het mensen zal aanspreken. Er wordt te gemakkelijk uitgegaan van de vanzelfsprekendheid van het eigen gelijk en vergeten dat dit eigen gelijk nogal af wijkt van de algemeen geaccepteerde meningen om ons heen. Bij communicatie gaat het immers niet alleen om de boodschap van de zender maar ook om de belevingswereld van de ontvanger.

Het lijkt er helaas op alsof de boodschap niet alleen door, maar ook voor 'de al bekeerden' wordt geschreven en aangezien er nog steeds 15 miljoen 'onwetenden' rondlopen schiet het met de revolutie nog steeds niet veel op, alle goede bedoelingen ten spijt.

Een laatste en wat fundamentele kritiek is dat de strijd vóór het anarchistische alternatief wel heel erg overschaduwd wordt door de strijd tegen de heersende orde. Met acties tegen is op zichzelf natuurlijk niets mis. Ze zijn dikwijls gestoeld op oprechte woede of verlangens op te komen voor - in meer of minder mate - onderdrukte mensen om ons heen. Ze vormen een zichtbaar en broodnodig tegenwicht voor de kapitalistische vanzelfsprekendheden. Toch zou het niet verkeerd zijn wanneer de strijd vóór het alternatief wat meer zichtbaar zou worden. Tegelijk mogen de bestaande alternatieven zich ook best wat meer publiekelijk manifesteren.

Uiteindelijk gaat het er toch om mensen enthousiast te maken voor het anti-autoritaire alternatief en hen uit te nodigen zich (ook) actief te mengen in de direct democratische beweging door nieuwe basisgroepen op te zetten of zich aan te sluiten bij de bestaande groepen.

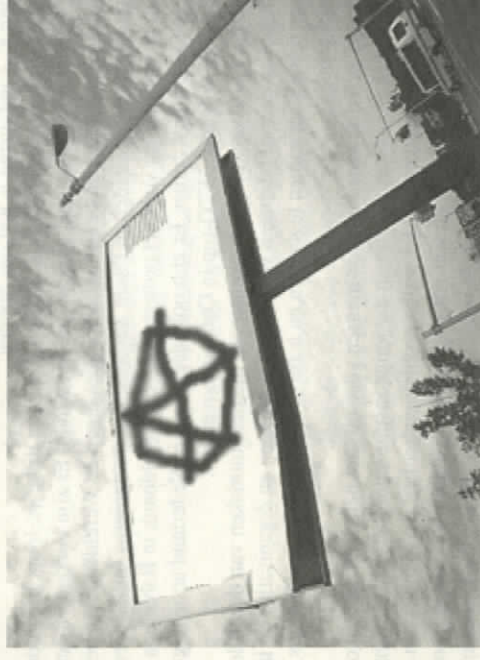
Helaas geldt het voor veel anarchisten en hun basisgroepen dat ze zich voornamelijk bewegen binnen een gesloten, veilig en zogenaamd politiek correcte subcultuurtje. Op het actief netwerken, organiseren en binnen een brede beweging samenwerken met 'niet anarchist' ligt nogal eens een taboe. De poldertolerantie moedigt de vorming sociaal-culturele en ideologische getto's (door haar tegenstanders en uitgestoten) alleen nog maar meer aan.

De behoefte aan het terugtrekken uit de boze buitenwereld is bovendien menselijk maar al te goed te begrijpen. Vervelend bijkomend gegeven is dat je al snel meer bezig met mensen uit te sluiten (door je van de buitenwereld te onderscheiden) dan dat je mensen uitnodigt aan het anarchistisch alternatief mee te werken.

Wat ondergetekende betreft komt het er op aan een strategie te ontwikkelen die er op gericht is aanzienlijk meer mensen te betrekken binnen de anti-autoritaire beweging. Dit gaat niet vanzelf, maar vereist een radicale omslag in de mentaliteit en de praktijk die nu nog binnen (grote delen van) de beweging heerst. We zullen onze idealen moeten vertalen in een duidelijke en toegankelijke revolutionaire praktijk.

Daarvoor zal de strijd het ideologische getto moeten verlaten en zich moeten verplaatsen naar het hart van de samenleving zelf. Dit vergt veel moed en meer concreet vergt het een serieuze anarchistische organisatie die allereerst lokaal, maar ook regionaal en landelijk niveau haar beslag krijgt.

Lees verder op de volgende pagina!

DE VRIJPLAATS ALS ALTERNATIEF?

Eén manier om op lokaal niveau een constructieve manier de confrontatie aan te gaan met de bestaande orde is het creëren van sociaal-culturele Vrijplaatsen. Geen subculturele Tijdelijke Autonome Zones maar 'permanente' Vrijplaatsen die de voortdurend opborrelende ideeën en verlangens van de mensen om ons heen een dak kunnen bieden. De Vrijplaats als plaats waar geëxperimenteerd wordt met niet hiërarchische organisatievormen die wars zijn van commercie en overheidsbemoedigen, als een plek waar op concrete - voor de samenleving relevante - gebieden wordt gebouwd aan antikapitalistische alternatieven en waar vanuit actie wordt gevoerd. Een Vrijplaats biedt de anarchistische beweging allereerst een belangrijk stuk lokale infrastructuur waar verschillende collectieven gehuisvest kunnen zijn. Wanneer daarnaast de Vrijplaatsen, die onderling enkele elementaire kenmerken zullen moeten delen, zich regionaal en landelijk in netwerken verenigen zal men, vergeleken bij de gefragmenteerde situatie van 'de beweging' nu, een ongekende kracht hebben. Tegelijk en zeker niet minder belangrijk zijn levendige, toegankelijke en strijdbare Vrijplaatsen de beste reclame voor het anarchisme die men zich kan wensen.

De Vrijplaats moet wel aan een aantal elementaire voorwaarden voldoen wil het de hier voorgestelde centrale positie kunnen innemen in de broodnodige concretisering van een duidelijke en toegankelijke revolutionaire praktijk.

* De drie eerder toegelichte elementen propaganda, verzet en alternatieven moeten binnen de Vrijplaats-organisatie een centrale plaats krijgen en in theorie en praktijk met elkaar verbonden worden.

* De Vrijplaats-activiteiten moeten een toegankelijk en naar buiten gericht karakter hebben.

Wat de alternatieven betreft is het belangrijk dat deze voorziet in elementaire behoeften van mensen en daarom een groot deel van de bevolking zal aanspreken. De opzet en inhoud van het alternatief is het best een voor zichzelf sprekend antwoord op een kapitalistische evenknie.

Weggeefwinkels, boekhandels, eetcafé's, studiehuizen, culturele ontmoetingsruimtes afijn bedenken het zelf maar... Goed functionerende antikapitalistische alternatieven kunnen, wanneer ze op een toegankelijke wijze zijn georganiseerd, mensen inspireren zelf actief te worden in de opbouw van een direct democratische samenleving. Helaas vergeten we te vaak dat veel meer mensen dan politieke activisten alleen, het kapitalisme afwijzen. Het zou mooi zijn wanneer we in ieder geval een deel van deze mensen bij de strijd kunnen betrekken.

Behalve de concrete antikapitalistische alternatieven is het belangrijk de Vrijplaats als centrum van strijd te presenteren. Doet men dit niet, dan is de kans aanwezig dat het verwordt tot een verbanningsoord voor afgehaakte burgers en gaat dienen als idyllische vluchtheuvel. De anarchistische strijd richt zich tegen alle vormen van onderdrukking zoals racisme, seksisme en fascisme. Het is de strijd voor vrijheid, directe democratie en solidariteit. Deze strijd houdt niet op bij de lokale of nationale grenzen maar is internationaal (of beter gezegd: anti-nationaal).

De besproken alternatieven geven deze strijd haar lokale dimensie, maar winnen pas echt aan betekenis wanneer worden gekoppeld aan buiten de Vrijplaats gevoerde acties en demonstraties. Andersom winnen de acties en demonstraties aan betekenis wanneer het publiek deze in relatie ziet met de Vrijplaats-alternatieven.

Het dikwijls niet vanzelfsprekende verband tussen lokale alternatieven en verzet elders

ZATERDAG 16 JUNI - DE WERELD IS NIET TE KOOP!

Zoals niemand ontgaan zal zijn waait er een nieuwe wind van verzet door de wereld. Sinds de protesten tegen de WTO in Seattle eind 1999 heeft bijna elke mondiale bijeenkomst van politieke en economische machthebbers kunnen rekenen op grote demonstraties - van Washington tot Praag, van Nice tot Davos en Quebec. Die acties vonden tegelijkertijd plaats in de stad van de top als in andere plaatsen over de hele wereld.

Hoewel de achtergrond van de demonstranten vaak zeer divers is en de thema's van de campagnes variëren (van vrijhandel, milieu, derdewereldschulden, vrouwen- en mensenrechten tot vluchtelingenbeleid en racisme) vinden wij elkaar steeds meer onder een gezamenlijke leus: *De Wereld Is Niet Te Koop*. Verzet tegen economische globalisering en kapitalisme is wat ons bundelt.

Hoewel ook in Nederland duidelijk te merken is dat het tij keert, loopt het in de polder echter wat minder hard van stapel dan we zouden willen. Er zijn honderden activisten in en uit Nederland betrokken geweest bij campagnes tegen de Wereldbank en het IMF toen die hun vergadering hielden in Praag. Er beginnen nu opnieuw initiatieven te ontstaan om te mobiliseren voor het protest tegen de Wereldbank in Barcelona en tegen de G8-top in Genua deze zomer. Er zijn ook ideeën om in Nederland actie te gaan voeren tijdens de volgende WTO-top in Qatar in november.

Daarnaast zijn er hier veel acties en campagnes die deel uitmaken van dezelfde mondiale ontwikkeling. Van daaruit beginnen verschillende groepen en organisaties de laatste tijd regelmatig met elkaar samen te werken en actie te voeren. Toch gaat het ons allemaal nog niet snel genoeg.

Op 16 juni is er een discussiedag waar mensen voor uit het hele land samenkomen om het te hebben over de perspectieven van die jonge inspirerende ontwikkelingen, en wat die voor ons kunnen betekenen. Met welke problemen hebben we te maken in ons verzet tegen de waanzin van de winst en wat voor oplossingen stellen we daar tegenover? Uiteindelijk willen we bijdragen aan de ontwikkeling van een landelijk antikapitalistisch

vervolg van pagina 8-9: "Voorbij het ideologische getto"

in de stad, het land/ter wereld kan vervolgens worden uitgelegd in een goed doordachte publiciteitsstrategie die rekening houdt met de verschillende belevingswerelden van de mensen om ons heen.

Het creëren van Vrijplaatsen is natuurlijk een stuk makkelijker gezegd dan gedaan. Alleen al de recente geschiedenis leert ons dat het veroveren van Vrijplaatsen geen gemakkelijke aangelegenheid is en dat je al snel al je energie kwijt bent in het verdedigen van de Vrijplaats zelf. De strijd voor Vrijplaatsen blijkt keer op keer een hele zware strijd en vooral een kwestie van lange adem, maar geldt dat niet voor al onze revolutionaire verlangens?

Vandaag de dag hebben we te maken met een weliswaar levendige maar een grotendeels van de samenleving geïsoleerde en intern versnipperde anarchistische beweging. Misschien is dit altijd al zo geweest, maar het hoeft niet altijd zo te blijven. De wereld om ons heen staat in brand en de afgelopen jaren laat ons zien dat de rol van anarchisten nog lang niet is uitgespeeld. Integendeel, de wereld ligt voor ons open. Er is alle reden om onszelf te herorganiseren in een op de moderne tijd en omstandigheden aangepaste manier. Het poldermodel rommelt aan alle kanten. Het is de hoogste tijd dat individuele anarchisten zich samen met anderen in collectieven organiseren, deze collectieven de krachten bundelen om de veilige poldermarge te verlaten en de strijd te verplaatsen naar het hart van de samenleving. Zogenaamd veilige, heilige huisjes en vast omliggende paden staan vernieuwing en discussie alleen maar in de weg.

De strijd voor vrije sociaal-culturele ruimtes is ouder dan de campagnes rond de Kalenderpanden en Vrijplaats Koppenhinksteeg. Het is de al oude strijd om op een vrije en solidaire basis onze omgeving te kunnen vorm geven. Het is de strijd van alle dag.

De recente ontruiming van de Kalenderpanden en de dreigende ontruiming van Vrijplaats Koppenhinksteeg leert ons dat de overheid bepaald niet enthousiast is over het verschuiven van Vrijplaatsen; daar heeft men ook alle reden toe, want de antihiërarchische, anticommunistische en overheidsvrije uitgangspunten van een Vrijplaats staan lijnrecht tegenover het door hun aangehangen neoliberale dogma. De overheid, maar ook de vertegenwoordigers van het kapitaal, zien Vrijplaatsen daarom als broeinesten van sociaal-culturele, maar ook politieke subversie. Zolang de subversie zich beperkt tot het kunstzinnige vlak (wanneer het op een sokkel staat of aan de muur hangt) vindt men het allemaal prachtig maar o wee als het politieke dimensies krijgt. Toch zou het verkeerd zijn om ons niet óók te richten op de lokale overheden, want binnen gemeenteraden zitten af en toe sympathieke mensen en de gemeente is altijd nog de meest democratische en grootste onroerendgoed eigenaar. Alleen daarom zou het al stom zijn wanneer we onze creativiteit en kracht niet deels op hen zouden richten.

Een landelijke campagne, waarbij in verschillende plaatsen tegelijk, bestaande collectieven en nog ongeorganiseerde individuen zich richten op het veroveren van sociaal-culturele Vrijplaatsen kan de beweging bijeenbrengen en haar dynamiek van een nieuwe (broodnodige) impuls voorzien. Immers, de behoefte aan Vrijplaatsen wordt gedeeld door een groot deel van de bestaande basisgroepen en de nog niet georganiseerden. De steeds verder oprukkende commercialisering van de samenleving zal deze behoefte alleen maar verder doen toenemen. In Amsterdam, Leiden en in Groningen zijn inmiddels campagnes gestart om Vrijplaatsen te creëren of te behouden. Hoewel het natuurlijk even afwachten is hoe deze initiatieven uitpakken is het een goed begin. De vraag die rest is: wie volgt?

Marco

netwerk dat onze diversiteit respecteert maar waarmee we tegelijkertijd proberen onze krachten meer te bundelen en te versterken. Daarom moet de dag een open karakter hebben en willen we juist ook nieuwe mensen betrekken. Ook initiatieven zoals de NS-personeelscollectieven en strijd tegen privatisering verdienen wat ons betreft aandacht op deze dag.

We stellen ons de dag voor als een levendige discussie over aan de ene kant de mondiale beweging en de campagnes die spelen - zoals tegen de WTO Wereldhandelsorganisatie en GATS (mondiaal verdrag over diensten) maar ook tegen bijvoorbeeld Plan Colombia en Fort Europa - en aan de andere kant de strategische vraagstukken - zoals "Hoe bieden we tegenstand tegen wereldwijde machtsstructuren? Over meer dan alleen tophoppen", "Antikapitalisme en revolutie, over de rol van de staat, hierin ook: macht en vrijheid binnen de antikapitalistische beweging" en de rol van tegenstructuren en vakbonden. We willen afsluiten met een spetterend feest.

Binnenkort is er een poster en eind mei een reader ter voorbereiding.

De discussiedag zal gehouden worden in Leiden. Wat betreft de preciese lokatie wordt nog een slag om de arm gehouden. In ieder geval wordt het Vrijplaats Koppenhinksteeg of het Eurodusnie-gebouw aan de Boerhaavelaan.

De plaats de discussie start om 12 uur.

Wil je mee helpen, meer informatie of wat schrijven voor de reader, of de poster of reader toegestuurd krijgen: stuur dan een mailtje naar: niettekoop@yahoo.com of bel: 06-24521011.

Carla van den Bos (Infocentrum Wageningen)
Bart Griffioen (Internationale Socialisten)
Kees Hudig (Xmin Y Solidariteitsfonds)
Donald Polis (EuroDusnie)

DE EUROPESE BIJEENKOMST VAN PEOPLES' GLOBAL ACTION

ALGEMEEN

Tijdens de Peoples Global Action (PGA) bijeenkomst in Milaan waren ruim 300 mensen van ongeveer 80 lokale/basisgroepen uit de meeste landen van West-Europa (van Zweden tot Griekenland en UK tot Oostenrijk), wat mensen uit Oost-Europa (ex-Joegoslavië en Tsjechië) en waarnemers uit Noord- en Zuid-Amerika, India en Midden Oosten aanwezig.

ZATERDAG

Begonnen werd met een korte introductie van de aanwezige groepen en Peoples' Global Action (PGA) door *Reclaim The Streets* en *Ya Basta*, de vorige en huidige vertegenwoordiger van PGA in West-Europa. De gegeven presentaties worden verzameld en beschikbaar gemaakt op de website van de PGA.

Al vrij snel werd de aanwezigheid van autoritaire groepen zoals Socialist Workers' Party en Workers Power uit UK besproken. Na een verhitte discussie besloten beide groepen te kiezen voor de toevoerderstatus, zoals aanwezige journalisten ook hadden. Hiermee was tevens duidelijk dat deze organisaties niet gezien worden als onderdeel van het PGA-netwerk.

WERKGROEPEN

Het hele weekend waren er werkgroepen, zoals over migratie, arbeidsverhoudingen, de situatie op de Balkan, vrije liefde, repressie/terrorisme, voorstellen voor acties bij komende grote evenementen (Genua G7, Göteborg Eurotop, Salzburg WEF, Barcelona WB), blokkade van de invoering van de euro, communicatie, privatisering en grenzen, PGA-vergadering in Cochabamba, plan Colombia (uitgebreid met de regio daar) en natuurlijk 'tophopen of lokale strijd'.

's Avonds was er een groot feest met allerlei (meest commerciële) kraampjes en een technoparty vlak onder de slaapzaal, waar enorm veel mensen van 'buiten onze vergadering' op af kwamen.

ZONDAG

Na een roerige nacht bleek dat 5 vrouwen (seksueel) waren lastig gevallen in de slaapzaal. Mensen van het feest konden 'zomaar' de slaapzaal op lopen. De veiligheid van vooral vrouwen werd in de plenaire vergadering afgedaan met 'het is de verantwoordelijkheid van iedereen' en niet van de organiserende groep, Ya Basta! Ya Basta! heeft als een van de uitgangspunten 'de strijd tegen seksisme', dan is het toch pijnlijk dat zo iets niet serieus wordt genomen. Daarna werden er wat verslagen gedaan van werkgroepen die zaterdag waren gehouden, met onder andere:

- * de poging om al de komende Europese gebeurtenissen, zoals Eurotop, G7, IMF/WB-vergadering en dergelijke aan elkaar te linken. (zie ook ander stukje in deze Dussieuws)
- * repressie, in UK is al de 'anti-terrorismlaw' ingevoerd, waar specifiek directe actie 'terrorisme' genoemd wordt. Het wordt verwacht dat dit een blauwdruk voor het Verenigd Europa zal worden. Het is nu tijd om hier samen een vuist tegen te maken.

PEOPLES' GLOBAL ACTION WERELDWIJD

In september is de wereldwijde vergadering van PGA in Cochabamba (Bolivia): wie gaat er, wie bepaalt dat en wat gaan diegenen daar zeggen? Besloten is door de convenors (vertegenwoordigende groepen voor de 5 continenten) dat er een quotum komt van 70%

COLUMN

SCHURKENSTAAT

We kunnen weer rustig gaan slapen, althans als we in de Verenigde Staten wonen, want er komt een ruimteschild dat ons tegen raketaanvallen van zogenaamde schurkenstaten moet beschermen. Bush heeft het plan voor het wapenschild gepresenteerd en zijn ambassadeurs zijn nu in de verschillende hoofdsteden uitleg aan het geven over het besluit. Poetin c.s. hoeven zich geen zorgen te maken, Rusland wordt niet langer gezien als een vijand. Jiang Zemin zou zich wellicht meer zorgen moeten maken, maar ook voor hem hebben de VS een geruststellende mededeling, het gaat namelijk niet om China maar om zogenaamde schurkenstaten als Libië, Irak, Noord-Korea en Afghanistan. Om zijn electoraat in het "gestolen" kiesdistrict Florida te paaien, zeker na de afgang rond het jongtje Elian, voegde hij Cuba daar aan toe.

Natuurlijk, gevaar kan er altijd zijn. Nog steeds is onduidelijk in hoeverre Noord-Korea in de zomer van 1999 een drietal ballistische raketten heeft afgevuurd, waarvan er één bijna de kust van Alaska zou hebben bereikt. Brokstukken van deze en de andere twee raketten zijn misschien wel gevonden, maar nooit getoond. Ook is de lezing van Noord-Korea dat het zou gaan om de lancering van een telecommunicatiesatelliet nooit ontzenuwd, terwijl dat voor de Verenigde Staten niet moeilijk moet zijn. Ook de mogelijkheden van Bin Laden laten zich niet bagatelliseren. Kortom, gevaar is niet uit te sluiten, en een instabiele staat gedraagt zich soms als een kat in het nauw.

Maar hoe terecht is het dat juist de Verenigde Staten de vinger naar deze zogenaamde schurkenstaten wijst? Zou het de machtigste staat van deze aardkloot niet passen om enige bescheidenheid in acht te nemen? De VS hebben zo'n 60% van de wereldhandel in wapensystemen in handen. Noord-Korea heeft hierin een aandeel van 0,1 %, maar is toch gedwongen haar wapenexport tijdelijk te bevroren. Op een geheel ander vlak, de VS weigeren hardnekkig als land met verreweg de meeste uitstoot van CO2 met andere landen afspraken te maken over vermindering hiervan. En zeer recent werd weer eens duidelijk dat de VS de Verenigde Naties blijft chanteren met haar financiële bijdrage aan de kosten. De VS is al jaren een wanbetaler en telkens dienen er concessies door de VN te worden gedaan om betalingen los te krijgen. En de spionagevluchten zijn na het vliegincident van enige weken geleden weer hervat boven China. Wie is hier eigenlijk een schurkenstaat?

Hier in Leiden hebben we ook kennis mogen maken met de wijze waarop in de VS gedacht wordt. In het kader van de geschiedenis van de Pelgrims alhier stelde de ambassadrice van de VS zich op het standpunt dat alles wat in Leiden (nog) aanwezig is in het kader van het tijdelijk verblijf van de Pelgrims beschouwd wordt als cultureel erfgoed van de VS. En nogal egocentrische benadering waar ook weinig bescheidenheid in doorklinkt. De oorspronkelijke bewoners van Noord-Amerika hebben een dergelijke bezorgdheid over hun cultureel erfgoed altijd moeten ontberen.

In de zestiger jaren was het bonton om in het kader van marxistische analyses de VS te zien als "hoofdvijand" van de volkeren op aarde en met name van de Derde Wereld. Laos, Cambodja en Vietnam werden kapot gebombardeerd en de rebelse jeugd liep met spandoeken over straat. In de linkse boekhandels die er toen op elke hoek van de straat waren vlogen de boekjes waarin de imperialistische VS werd neergesabeld als warme broodjes over de toonbank. Die boekjes liggen nu op stoffige zolders. Misschien moeten we het stof er eens van af blazen en opnieuw ontdekken welke analyses destijds zo populair waren. En heel misschien komen we dan wel tot de conclusie dat het met de gedateerdheid van de geboden stof wel meevalt.

Gerard van Hees
Gemeenteraadslid van GroenLinks in Leiden

Helaas was er geen tijd om de vergadering te evalueren. Op de email lijst schreven mensen:

De vergadering was vooral wit.

Vooraf mannen praatten en waren overheersend aanwezig.

De tijd was te kort, er waren suggesties om volgende keer meer dagen te vergaderen of met een woordvoerder/ster per groep te werken.

De besluitvorming was onduidelijk. Hierdoor leek er een hiërarchie te zijn. De voorzitter/ster vertelde vaak niet duidelijk wat en hoe iets besloten was.

De tijdsindeling was te onduidelijk en er werd niet aan gehouden

Uitgebreidere verslagen (bijvoorbeeld over de tophopdiscussie) zijn bij mij op te vragen.

Carla
infocent@wnet.bos.nl

DUSNI EUWS

politieke agenda mei -juni-juli

24 - 27 mei

Festival en protestkamp in de Aspe-vallei/
Frankrijk (tegen aanleg snelweg door
natuurgebied). La Goutte, Aspe, Franse
Pyrenneën. Info: E-mail:
asperches@citeweb.net. <http://www.asperches.org> Zaterdag 26 mei
13:00-17:30 Actiefestatie 'Oranje Onder!' Zie
elders in Dusiuews.

Zaterdag 26 mei

13:00 Food Not Bombs-Arnhem deelt gratis eten
uit op het Land van de Markt, Arnhem. Org: Food
Not Bombs-Arnhem. Info: E-mail:
freefood@dds.nl
Dinsdag 29 - donderdag 31 mei
Jaarvergadering van de African Development
Bank. Valencia/Spain. <http://www.foei.org/ifi>

Donderdag 31 mei

Poëzieavond in Las Vegas, Vrijplaats
Koppenhinksteeg om 20:00 zie ook: <http://www.huizen.dds.nl/~dichbij>

Zaterdag 2 juni

14:00 Maandelijkse fietsactie door Nijmeegse
binnenstad (elke 1e za v/d maand, zelfde tijd,
zelfde plek). Verzamelen op Plein 1944,
Nijmegen. Org: Fietsen op Zaterdag. Info: 024-
3233456 (Weldoet de Waard). E-mail:
w.dewaard@student.kun.nl. <http://www.milleudefensie.net/nijmegen>

Zaterdag 2 juni

13:00-14:00 Wake voor vermisten wereldwijd.
i.h.b. in Turkije en Koerdistan. Solidariteitswake
met de 'zaterdagmoeders' van Istanbul. Plein
voor de Catharinakerk, Eindhoven. (elke 1e za v/
d maand, zelfde tijd, zelfde plek). Org: Groot
aantal Eindhovense org's. Info: 040-2517607
(Solidariteitsgroep Koerden).

Zaterdag 2 - zondag 10 juni

Aktieweek tegen Trident (Brits
atoomduikbotenprogramma): Faslane Peace
Camp. Faslane/Schotland.
Info: E-mail: tp2000@gn.apc.org

Woensdag 13 juni

Rechtszaak van diverse vredesactivisten ivm.
acties rond atoomwapenbasis Volkel vanuit kerst-
vredesactiekamp. Rechbank Den Bosch,
Leeghwaterlaan (pal achter NS). Info: Akties
tegen Kernwapens, 070-389-235 (Rob)

Woensdag 13 juni

's Avonds Feministisch Kafee (ieder 2e woe v/d
maand), telkens over een ander thema mbt. sekse-
en genderverhoudingen. Kafe Molli, Van
Ostadestraat, A'dam. Org: De Sirenes
(vrouwenstudies UvA). Info: Rinske Bijl, email:
rinske.bijl@student.uva.nl

14-16 juni

EuroTop in Göteborg (Zweden). Op 15/16 juni
alternatieve top met akties, demo's en
manifestaties. Info: Antifascistisk Aktion. Tel
0046-7-39980159. E-mail:
afastockholm@motkraft.net. <http://www.motkraft.net/afa.14-16-juni>
Eurotop in Göteborg (Zweden)
Meer informatie: <http://www.motkraft.net/gbg2001/>

Zaterdag 16 juni

Landelijke actiedag 'De Wereld is niet te koop'.
Verzet tegen economische globalisering en
kapitalisme. Meer info elders in Dusiuews.

Woensdag 20 juni

Waarschijnlijk de hele dag! Rechtszaak tegen
ong. 10 vredesactivisten. ivm. acties op en tegen
atoomwapenbasis Volkel. Politirechter,
Leeghwaterlaan 8 (pal achter NS). Info: Akties
Tegen Kernwapens, 070-3890235 (Rob Boogert).

25 - 27 juni

Wereldbank jaarvergadering over economische
ontwikkelingen in Barcelona. Een groepje vanuit
Dwars gaat erheen. Er is een informatiemiddag
geweest op 6 mei, voor meer informatie
kornee@dds.nl <http://barcelona.indymedia.org/>

1 - 3 juli

World Economic Forum in Salzburg (Oostenrijk)
<http://www.antiwef.org/>

Di 17 - zo 29 juli

Anti-nucleair actiekamp en internationale
bijeenkomst. Bure/Frankrijk. Info: E-mail: info-
groenfr@dds.nl. <http://www.burestop.multimania.com>

2-7 juli

Grenskamp. Tarifa in Spain
In de regio van Tarifa, aan de straat van Gibraltar,
zijn al 1500 mensen gestorven in een poging
illegaal Europa te bereiken. Iedere maand worden
nog eens 1000 Afrikanen gepakt bij hun poging
illegaal de grens te overschrijden.
Meer informatie over het grenskamp: <http://www.noborder.eu.org/camps/esp/index.html>

4-8 juli

Grenskamp in Petisovci, Slovenie
Honderdduizenden mensen zijn de afgelopen 10
jaar op de vlucht geslagen voor de oorlogen op de
Balkan. De EU en de natiestaten in de regio doen
hun uiterste best de grenzen potdicht te houden.
Dit jaar is er een grenskamp bij het Sloveense
dorpje Petisovci (vlak bij Leveda) het ligt 1
kilometer van de Kroatische grens en 2 kilometer
van de Hongaarse grens.
Meer informatie: <http://www.noborder.eu.org/camps/slo/index.html>

5-12 juli

Grenskamp in Bialystok, Polen
Onder druk van de EU wordt er door Polen streng
gecontroleerd aan de grens. Tienduizenden zittende
onder erbarmelijke omstandigheden gevangen in
opvangcentra.
<http://www.noborder.eu.org/camps/pol/index.html>

6-27 juli

Klimaatconferentie in Bonn, het vervolg op de
COP6 conferentie van november 2000 in Den
Haag

20-23 juli

Vergadering van de 'G8'. Genua/Italië. <http://www.genoa-g8.it> of <http://www.g7.utoronto.ca>

20-22 juli

G7 in Genua. De G7 vergadering wordt in Italië
gelinkt aan de 'geest' van de migrant, stakingen,
vrijplaatsen zoals de sociale centra.
Voorbereidingsvergadering 19 mei. Er wordt zeer
waarschijnlijk een bus georganiseerd vanuit
Praagse Herfst, voor meer informatie
praagseherfst@yahoo.com
Meer informatie: <http://www.noborder.eu.org/camps/ita/index.html>

27 juli Augustus

Grenskamp in Frankfurt, Duitsland
Bij het vliegveld van Frankfurt staat een
gevangenis waarin honderden vluchtelingen
worden vastgehouden. Vandaar dit jaar een
grenskamp in hartje Duitsland.
Meer informatie: <http://www.noborder.eu.org/camps/ger/index.html>

BARCELONA 2001

Het tophop seizoen is weer aangebroken!

Naaft de EU-top in Zweden vinden de eerste
interessante tophopevenementen deze zomer
plaats in in Barcelona van 22 t/m 27 juni.

Van 23 t/m 25 wordt daar een Wereldbank-
conferentie gehouden. Met de leuze: "A
different world is possible" zullen 200 linkse
organisaties de deelnemers aan de
conferentie in Spanje verrassen met een
tegen-conferentie, een grote
massademonstratie, kleinschalige akties en
een blokkade en een volksbunaa.

TOPHOP komt ook deze zomer weer niet
naar je toe, dus is er in ieder geval voor

Barcelona een bus geregeld om iedereen
weer te kunnen vervoeren. Ook voor de
akties tijdens de G8 conferentie in Genua
(midden juli) zal voor vervoer worden
gezorgd, hierover volgt later meer info. De
kosten van deze busreis naar Barcelona zijn
150 piek. Opgeven kan via wbnec@dds.nl,
of 030-2333263 (DWARS, vraag naar
kornee). Voor meer info kan je je aanmelden
bij de Engelse mailinglijst: bcn2001_en-subscribe@egroups.com, over de bus vanuit
Nederland: barcelona2001-subscribe@listbot.com.

VERANTWOORD

VAKANTIE HOUDEN

Een beetje ongebruikelijk is het natuurlijk
wel. Een herberg die draaiende wordt
gehouden door Zwitserlands bekendste ex-
stadsguerrillero. Jaques Fasel is een
alleraardigste man van een jaar of 50 die na
14 jaar gevangenschap zijn anarchistische
idealen en strijdbaarheid nog lang niet kwijt
is. Terwijl hij nog steeds regelmatig
geconfronteerd wordt met pogingen van de
Zwitserse 'justitie' hem weer achter de
traliën te zetten leeft hij in een prachtige 300
jaar oude herberg in het Zwitserse
Bergeggebied Jura. Op zo'n twee uur lopen
van het dichtstbijzijnde dorp en nabij de
grens met Frankrijk probeert hij daar een
nieuw bestaan op te bouwen met de door
hem gehuurde herberg. Het leven in
Zwitserland is duur en het valt hem dan ook
niet mee. Wanneer je dus deze zomer
plannen hebt om het tophop-massa toerisme
te ontvluchten, en nog een prachtige
bestemming zoekt niet al te ver hier
vandaan, zou je hem kunnen bezoeken.

Jaques Fasel, Le Chatelot, CH-2325 Les
Planchettes (Twee uur lopen van het met de
trein bereikbare dorpje Brenet)

ORANJE ONDER!

ACTIEFESTATIE #6: HET EINDE VAN DE MONARCHIE

ZATERDAG 26 MEI 2001

Overtoom 301 Amsterdam (tramlijn 1, halte JP Heijestraat) Entree Vrij

PROGRAMMA:

13.00 OPENING Doorlopend video

13.30 - 14.15 TALKSHOW 'HOE BRUIN IS ORANJE ?'
Het foute heden & verleden van de Oranjes' belicht.

14.30 - 15.00 TALKSHOW 'EEN GRUWELIJK HUWELIJK'

Verandert Amsterdam in een politiestad op de huwelijksdag van de kroonprins? Hoe eisen
we het recht op om te demonstreren? Gasten: Maurice Veldman (advocaat) en Wil van der
Schans (buro Jansen & Janssen)

15.30 - 16.30 DEBAT 'ORANJE ONDER!' Acties
en initiatieven tegen de monarchie: afschaffing
koninginnedag, demonstratie op huwelijksdag,
koninginnedag actiedag en meer. Gasten: Ewout
Irgang (Nieuw Republieks Genootschap), Rene
Danen (Maxipa Nee!)
, Jonge Socialisten en Comodo.

17.00 STRAATACTIE Generale repetitie
Gruwelijksrave

Met medewerking van Theaterstraat, Studenten-TV,
Patapoe Radio

(live uitzending op 97.2 FM), De Peper, OT301 en
nog veel meer Oranjeaters

[Http://www.sociamedia.nl/agenda](http://www.sociamedia.nl/agenda)

Organisatie De Vrije Zone i.s.m. COMODO
Internet: <http://huizen.dds.nl/~vrijzon>

Leiden, Koninginnedag 2000